

**VIATA PE CARE
DUMNEZEU
O RĂSPĂLĂTEȘTE**

BRUCE WILKINSON

CUPRINS

1. PRIVIND PRIN GAURA CHEII CĂTRE STELE.....	2
2. LEGĂTURA CARE NU SE POATE RUPE.....	6
3. CE SPUNE BIBLIA DESPRE RĂSPĂTIRI.....	10
4. ZIUA ACEEA.....	15
5. ÎNTREBAREA VIETII TALE.....	21
6. DUMNEZEU CARE DĂ ÎN SCHIMB.....	26
7. PRIMA CHEIE.....	32
8. STRĂBĂTÂND CU PRIVIREA SPRE VEȘNICIE.....	37

Pentru cei care se pot întreba astăzi dacă Dumnezeu observă sau dacă Îi pasă

Prefață

Dragă cititorule,

Ești pe punctul de a descoperi învățăturile Domnului Isus cu privire la un subiect foarte surprinzător – legătura directă dintre ceea ce faci astăzi și ceea ce vei experimenta în eternitate.

Domnul Isus ne-a revelat două adevăruri care determină experiența noastră eternă. Gândiți-vă la ele ca la niște chei. Prima cheie este credința – ceea ce crezi determină destinația ta eternă.

Dar care este cea de-a doua cheie? Ce comoară de la Dumnezeu descuie ea? Și de ce a vorbit Domnul Isus atât de mult despre ea?

Acesta este subiectul acestei cărți.

Domnul Isus este recunoscut în lume și în orice religie ca un mare învățător. Și totuși milioane de oameni astăzi, inclusiv un mare număr dintre urmașii Săi, par să nu fi auzit ceea ce El a spus cu privire la viața pe care Dumnezeu o răsplătește. Tu ai auzit?

Mesajul acestei cărți poate să transforme ceea ce tu aștepti de la Dumnezeu și ceea ce tu vei dori foarte mult să faci pentru El, începând de astăzi. Te îndemn să o citești cu rugăciune și speranță.

Cu căldură,
Bruce Wilkinson

PRIVIND PRIN GAURA CHEII CĂTRE STELE

*„Bucurați-vă în ziua aceea și săltați de veselie;
pentru că răsplata voastră este mare în cer“.*

Domnul Isus, în Luca 6:23

Ce ai face dacă astăzi ar fi într-adevăr prima zi din restul zilelor vieții tale? Astăzi ai face un târg – tot ce ai împlinit și ai devenit pentru ceea ce oferă Dumnezeu în schimb. Iată-te acum, pus în balanță pe marginea prăpăstiei, având în mână toată viața ta, gata să pășești în eternitate.

Ce moment! Și ce schimb uimitor! O clipire a ta în soare pentru ziua fără sfârșit a lui Dumnezeu. O lingură de apă de-a ta pentru Amazonul Său.

E rândul tău să faci pasul. Pune jos o mână de timp și culege viața eternă...

*Nimeni nu a făcut mai multe afirmații
șocante cu privire la viața de dincolo
decât Domnul Isus*

Și dacă ți-aș spune că micile alegeri pe care le faci astăzi – ca de exemplu, felul cum te porți cu șeful tău, sau pe cine inviți la masă – ar putea schimba ceea ce se va întâmpla după aceea?

Ai fi surprins?

În cartea pe care o ții în mână, vei descoperi că Domnul Isus ne-a arătat că acțiunile noastre de acum vor afecta viitorul nostru etern. Este uluitor că milioane de oameni care Îl urmează pe Domnul Isus par să nu fi reținut ceea ce El a spus.

Nu cumva ești și tu unul dintre ei?

Eu am fost. Am crescut într-o familie care mergea regulat la biserică și am cunoscut Biblia din tinerețe. Mai târziu, am urmat timp de nouă ani școala teologică. Dar învățăturile clare ale Domnului Isus asupra acestui subiect au rămas ascunse pentru mine, ca acele comori trecute cu vederea pe care le ai în casă. Când, în sfârșit, le-am descoperit, multe lucruri au început să capete sens pentru mine pentru prima oară.

Hai s-o recunoaștem: Orice schimbare în felul cum gândim despre viitorul nostru, chiar dacă aceasta ar putea îmbunătăți în mod radical planurile noastre de viitor, presupune curaj. Noi luptăm să ne lepădăm de părerile noastre confortabile, chiar dacă ele ne împiedică să vedem tot adevărul. Suntem ca niște copii mici care acum învață să meargă și se uită atent prin gaura cheii la cerul înstelat; ne agățăm cu toate puterile de peticul nostru de cer, de parcela noastră mică de stele.

Dar gaura cheii este atât de mică și priveliștea atât de măreață. Domnul Isus dorește să deschidă ușa și să ne arate mai mult. Mult mai mult.

PREGĂTEȘTE-TE SĂ FII UIMIT

Nimeni nu a făcut mai multe afirmații șocante cu privire la viața de dincolo decât Isus din Nazaret. Învățăturile Lui au produs adesea uimire, sau indignare, sau au redus la tăcere mulțimile.

Să luăm de exemplu prima Sa apariție în public la vârsta de doisprezece ani:

„Toți care-L auzeau rămâneau uimiți de priceperea și răspunsurile Lui“ (Luca 2:47).

Când Domnul Isus Și-a început efectiv lucrarea publică, audiența Sa a fost din nou „uimită“ (Matei 7:28). În învățătura Sa cunoscută ca Predica de pe Munte, Domnul Isus a spus:

„Ferice de voi când oamenii vă vor urî,
vă vor izgoni dintre ei, vă vor ocări
și vor lepăda numele vostru ca ceva rău,
din pricina Fiului omului!
Bucurați-vă în ziua aceea și sălțați de veselie!“
(Luca 6:22-23)

Poate cunoști aceste versete foarte bine. Trebuie să mărturisesc că le-am citit de nenumărate ori înainte să le citesc *cu adevărat*. Afirmația Domnului Isus pare incredibilă, nu-i așa? Eu mă gândeam că El vroia să spună ceva de felul acesta: „Dacă tu ești persecutat pentru Numele Meu, vei fi atât de fericit încât vei sări de bucurie“.

Dar dacă citești mai departe, e clar că nu aceasta a vrut să spună Domnul Isus. El a continuat:

„Pentru că răsplata voastră este mare în cer“.
(versetul 23)

În aceste opt cuvinte, Domnul Isus ne descoperă de ce tu și cu mine ne putem bucura, chiar și în situațiile cele mai grele. De ce? Pentru că există o legătură directă între ceva ce faci tu pentru El pe pământ și ceva „măreț“ ce va face El pentru tine în cer.

Este de remarcat că Domnul Isus descrie aceasta ca o răsplată pentru *ce faci*, ceea ce o distinge, de exemplu, de un dar pe care îl primești pentru *ceea ce crezi*. De asemenea, răsplata este în mod deosebit și personal a ta, dacă te porți într-un anumit fel, dar nu este a ta dacă te porți altfel (de exemplu, dacă fugi sub presiunea persecuției).

Vezi tu, Domnul Isus nu ne cere ție și mie să ne bucurăm de suferință și mizerie pentru Numele Lui. În schimb El spune că în cer consecințele pentru anumite acțiuni ale noastre pe pământ vor fi atât de minunate încât simplul fapt că știm că vor veni – și știm că vor fi mari – poate transforma felul nostru de viață de acum. Da, și chiar creează în noi izbucniri spontane de bucurie.

Această promisiune a răsplății în cer nu este un exemplu izolat din învățăturile Domnului Isus cu privire la acest subiect:

„El va răsplăti fiecăruia după faptele Lui“ (Matei 16:27).

„Vei avea o comoară în cer“ (Matei 19:21).

„Va fi ferice de tine pentru că ... ți se va răsplăti la învierea celor neprihăniți“ (Luca 14:14).

Așa după cum ești pe punctul de a descoperi, implicațiile acestor pasaje sunt enorme.

Pe de o parte, ele sugerează că Dumnezeu urmărește îndeaproape ceea ce faci pentru El în fiecare zi. Pe de altă parte, ele îți arată că, slujindu-L pe El, ai mai mult de câștigat decât ți-ai fi putut imagina vreodată.

URMĂRIND PROMISIUNEA

Am să vă povestesc cum am ajuns să scriu această carte. În 1985, când m-am oprit pentru prima dată asupra învățăturilor Domnului Isus cu privire la o răsplată în cer, m-am înfiorat. Ceea ce spunea El părea să contrazică mult din ceea ce fusesem învățat și crezusem.

Așa că am început să caut intens adevărul, începând cu fiecare verset din Biblie care vorbea despre răsplătirile eterne. Am studiat multe lucrări teologice. Am petrecut ore gândindu-mă la ceea ce Domnul Isus a spus cu atâta stăruință. Și am ajuns la convingerea că cei care cercetează Cuvântul, inclusiv milioane de urmași ai Domnului Isus, au pierdut un adevăr și o promisiune de mare importanță – și era timpul să o primească.

Într-o zi am primit un telefon de la Dr. Earl Radmacher, președintele Seminarului din Oregon, care mă invita să-mi prezint materialul într-un curs de o săptămână la Seminar. Am fost de acord, dar numai după ce mi-a promis că va invita un număr de lideri erudiți, inclusiv pe cei care studiaseră de asemenea subiectul, pentru a asculta și a evalua fiecare cuvânt.

Într-o dimineață de aprilie, câteva luni mai târziu, intram în sala de conferințe, care era plină cu unii dintre cei mai străluciți indivizi pe care i-am întâlnit vreodată: profesori de greacă și ebraică, istorici ai bisericii, învățători ai Bibliei, seminariști, și pastori de la mai multe denominațiuni.

Am vorbit în fiecare dimineață timp de patru ore. În fiecare după-amiază, un grup de invitați se întâlneau la Dr. Radmacher acasă și dezbăteau fiecare punct.

Într-o zi, un istoric din România ne-a asigurat că ceea ce studiam noi nu era nou în teologie; aceasta făcuse parte din credința și învățătura creștină încă din primul secol. Pentru a se explica ne-a întrebat: „Ce au avut în comun cei mari de-a lungul istoriei bisericii, oameni ca Augustin, Luther, Calvin, Wesley și Spurgeon? Toți au crezut și au nădăjduit cu stăruință în răsplătirile eterne“.

Spre sfârșitul săptămânii, am observat o schimbare. Invitații petreceau mai puțin timp cu dezbaterile materialului și mai mult timp cu răspunsul lor personal vizavi de material. Într-o după-amiază, un participant mai în vârstă m-a tras deoparte. „Am crezut că Dumnezeu m-a adus aici ca să învăț mai mult despre răsplătirile eterne, dar m-am înșelat. M-a adus aici ca să-mi schimbe inima – plec de aici un profesor schimbat!“

În ultima zi am întrebat grupul: „Sunteți convinși că ceea ce am spus despre răsplătiri concordă cu învățătura Domnului Isus?“

„Suntem convinși“, au răspuns.

CELE DOUĂ CHEI

În paginile care urmează vei întâlni descoperirile pe care le-am studiat în acea săptămână la Seminar. Fie că ești familiarizat cu învățăturile Domnului Isus despre răsplătirile eterne sau ai aflat despre ele pentru prima dată, te încurajez să citești această carte cu multă speranță. Descoperiri spirituale importante te așteaptă.

Pornind de la afirmațiile pe care le-a făcut Domnul Isus, vom construi cu grijă cea mai mare și mai adevărată imagine posibilă a întregii tale vieți. Vom folosi multe cuvinte familiare – *cer, comoară, lucrări și credință*. Te îndemn să ai răbdare până vom privi la lucrurile ascunse dedesubtul acestor etichete familiare.

Învățăturile Domnului Isus ne arată că există două chei care determină totul cu privire la eternitatea noastră.

Prima cheie este *credița* ta. Această cheie descuie ușa către viața eternă și determină *unde* îți vei petrece veșnicia.

A doua cheie este *comportarea* ta. Ea descuie ușa către răsplătă și determină *cum* îți vei petrece veșnicia.

Această a doua cheie este subiectul cărții de față. Deși rolul comportării (vom folosi și cuvinte ca *acțiuni* sau *lucrări*) nu este mai puțin important pentru viitorul tău decât credința, a fost deseori trecut cu vederea în ultima vreme. Și promisiunea redescoperirii adevărurilor care pot să descuie este enormă, în special pentru urmașii Domnului Isus.

De fapt, după ce vei citi această carte, vei aborda viața de zi cu zi în cu totul alt mod.

Decizii simple, cum ar fi: ce faci cu timpul și cu banii tăi, vor deveni oportunități pentru marea promisiune. Și vei începe să trăiești cu siguranța neclintită că tot ce faci astăzi contează veșnic.

ZVONURI DESPRE BALENELE ALBASTRE

În prima carte din această serie, *Rugăciunea lui Iaebeț*, am aflat că Dumnezeu dorește să-I cerem binecuvântarea și o mai mare influență, sau „teritoriu“, în această lume. Următoarea carte, *Secretele viței de vie*, ne-a arătat că Domnul Isus dorește ca teritoriul nostru să producă o recoltă bogată de lucrări bune pentru El.

În cartea aceasta, *Viața pe care Dumnezeu o răsplătește*, vreau să-ți arăt cum poate recolta pe care o produci să aibă un impact direct asupra experienței tale în eternitate – și cum poate acest adevăr să schimbe viața ta de acum în bine.

Sunt de acord că de un subiect ca eternitatea, trebuie să ne apropiem cu grijă și cu smerenie. Suntem ca niște mormoloci care stau de vorbă despre balenele albastre. Suntem ca un copil geamăn în pânțec care încearcă să-l convingă pe fratele său că este doar o chestiune de timp până vor putea amândoi să respire și să meargă pe triciclete.

Din fericire pentru noi toți, Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său din cer ca să ne ajute să vedem tot adevărul. Dacă tu și cu mine dorim să fim surprinși, tulburați, chiar șocați de cuvintele Lui, atunci șansele noastre de a trăi o viață pe care El o răsplătește se vor schimba în bine, începând de acum.

LEGĂTURA CARE NU SE POATE RUPE

*„Căci Fiul omului are să vină în slava Tatălui Său, cu îngerii Săi;
și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui“.*

Domnul Isus, în Matei 16:27

O clipire din ochi.

Acesta va fi primul lucru pe care îl vei observa – pur și simplu fără nici o tranziție. Fără nici o punte din temporar spre etern. Fără trezire treptată. Fără o trecere spre cer printr-un coridor lung de lumină (unde ai putea, de exemplu, să te răzgândești și să vrei să te întorci). Fără nici un moment de răgaz în care să te decizi că, da, în sfârșit este timpul să iei în considerație ce a spus Dumnezeu.

Vei trece de la o clipă la alta. O clipă, pe pământ; următoarea, în eternitate...

O clipire din ochi.

Și după aceea?

Dacă ești ca majoritatea oamenilor, îți imaginezi eternitatea ca o autostradă din Texasul de Vest – întinsă, lungă și monotonă. Crezi că după moartea ta toate evenimentele importante din viața ta vor rămâne în urma ta.

Dar Domnul Isus ne descoperă cu totul altceva. Ca unica Persoană care a venit din eternitate pe pământ și apoi S-a întors în eternitate, Domnul Isus cunoaște tot adevărul – trecut, prezent și viitor – și poate să-ți dea o perspectivă sigură. De exemplu, El poate vedea prezentul tău (ești aici și citești *Viața pe care Dumnezeu o răsplătește*) dintr-un moment foarte îndepărtat din viitorul tău infinit și poate să-ți spună exact cum să te pregătești pentru ceea ce o să vină.

Iată un moment din viitor despre care Domnul Isus le-a spus ucenicilor Săi:

*„Căci Fiul omului are să vină în slava Tatălui Său, cu îngerii Săi;
și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui“.*

Matei 16:27

Domnul Isus vorbea despre o serie de evenimente specifice din viitorul fiecărui credincios care vor afecta experiența noastră din eternitate: El va veni din nou, El va aduce răsplătiri și răsplătirile Lui vor fi date *„fiecăruia după faptele lui“*. Cum Domnul Isus nu a venit încă, putem trage concluzia că și ucenicii Săi așteaptă încă în cer evenimentul despre care a vorbit Domnul Isus în acest verset.

Te surprinde vestea aceasta?

Dacă da, atunci vei aprecia ceea ce urmează. Ca să te ajutăm să aflăm cât mai mult din ceea ce Domnul Isus dorește să știi despre răsplătirile Sale, vom începe cu imaginea de ansamblu. În acest capitol, ne vom da un pas înapoi de la gaura cheii, Îl vom lăsa pe Domnul Isus să deschidă ușa și vom privi Calea Lactee a viitorului fiecărei persoane.

Și vei înțelege că lungă linie a viitorului tău este determinată de un punct mic numit astăzi.

ADEVĂRATUL DRUM AL ETERNITĂȚII TALE

Dacă privim îndeaproape ce a spus Domnul Isus, descoperim că viața noastră eternă are un curs al evenimentelor clar, care se poate cunoaște. De fapt, Domnul Isus ne-a arătat că cea mai mare parte din viața noastră se desfășoară *după* moartea noastră fizică.

Drumul care urmează se concentrează asupra evenimentelor care ți se vor întâmpla în viitor. Domnul Isus a vorbit deseori despre aceste evenimente. Și ele sunt valabile și pentru tine, indiferent ce religie ai sau ce alegeri faci astăzi cu privire la convingerile sau acțiunile tale.

Vom intra în amănunte mai târziu; deocamdată, gândește-te la această linie a timpului ca la harta unui drum spre viitorul tău care are marcate numai intersecțiile principale.

CELE ȘASE EVENIMENTE PRINCIPALE DIN VIAȚA TA VEȘNICĂ

1. VIAȚA. *Ai fost creat după chipul lui Dumnezeu pentru o viață cu scopuri.*

Să începem cu prezentul. Deși n-ai existat veșnic în trecut, vei continua să exiști veșnic în viitor. Între naștere și moarte trăiești pe pământ ca trup, suflet și duh (Ioan 3:6; 4:23-24; 1 Tesaloniceni 5:23).

2. MOARTEA. *Mori fizic, dar nu spiritual.*

Așa cum nașterea este intrarea ta scurtă în viața de pe pământ, moartea trupului tău este ieșirea ta instantanee. Și pentru că ești mai mult decât materie organică, viața ta ca suflet și duh continuă. Nu există nici reîncarnare nici „somn al sufletului“ în Biblie. Domnul Isus ne-a descoperit că după moarte sufletul tău este fie cu Dumnezeu în cer, fie despărțit de Dumnezeu în iad (Luca 23:43; 2 Corinteni 5:8).

3. DESTINAȚIA. *Vei ajunge la destinația ta după moarte, iar aceasta este determinată de ce ai crezut pe pământ.*

Dacă ai crezut în Domnul Isus când erai încă în viață, după moarte vei ajunge în cer (Ioan 3:16-18). În învățătura Lui, Domnul Isus a specificat numai două locuri posibile pentru viața de dincolo: raiul și iadul (Ioan 14:2; Matei 23:33). Amândouă durează veșnic.

4. ÎNVIEREA. *Vei primi un trup de înviere.*

În eternitate, fiecare persoană va experimenta învierea trupestă (Ioan 5:28-29; 1 Corinteni 15:51). Noile noastre trupuri vor fi nemuritoare – ele nu vor mai putea experimenta din nou moartea (1 Corinteni 15). Pentru cei înviați pentru viață, Domnul Isus „va schimba trupul stării noastre smerite și-l va face asemenea trupului slavei Sale“ (Filipeni 3:21).

5. RĂSPĂLĂTIREA. *Vei primi o răsplată pentru eternitate în funcție de ce ai făcut pe pământ.*

Deși destinația ta eternă depinde de credința ta, felul în care îți vei petrece veșnicia depinde de comportarea ta pe pământ. Credincioșii și necredincioșii vor fi judecați de Domnul Isus Hristos (Ioan 5:22; 2 Corinteni 5:10; Apocalipsa 20:11-15). Rezultatul va determina cum va fi răsplata ta în cer sau în iad (Matei 11:21-22; 23:14).

6. ETERNITATEA. *Vei trăi veșnic în prezența sau în absența lui Dumnezeu, culegând roadele convingerilor și faptelor tale pe pământ.*

Domnul Isus a învățat că pe fiecare om îl așteaptă o existență eternă. Cei care L-au respins „vor merge în pedeapsa veșnică“, iar cei care L-au ales vor experimenta

viața eternă în prezența lui Dumnezeu (Matei 25:46). Eternitatea pe care ne-o descoperă Domnul Isus nu este doar o existență sau o stare, ci o viață reală într-un loc real.

Dacă ești deja familiarizat cu ce spune Biblia despre evenimentele viitoare, vei observa că unele nu au fost incluse, cum ar fi Răpirea, A doua venire a Domnului Isus, Necazul cel mare și Împărăția. Aceasta pentru că am încercat să prezentăm o vedere de ansamblu asupra evenimentelor pe care le vor trăi toți oamenii.

FĂ LEGĂTURA

Chiar și o trecere în revistă foarte rapidă a eternității arată cât de mare este miza pentru ceea ce îți stă în față. După spusele Domnului Isus, se vede în mod clar că viitorul tău are o promisiune mare de împlinit și o răsplată – dacă faci anumite alegeri acum.

Ceea ce ne conduce la o legătură pe care mulți o pierd. Poate că tu ai văzut-o deja.

Dacă te uiți la cele șase evenimente principale ale vieții tale veșnice conform raportului dintre cauză și efect, vei observa că viața ta de acum afectează direct tot ce ți se va întâmpla după moarte. Între viața ta pe pământ și orice eveniment ulterior din viața ta veșnică există o legătură invizibilă, cu sens unic.

Voi numi această legătură critică Legea legăturii care nu se poate rupe:

Alegerile tale pe pământ au consecințe directe asupra vieții tale în eternitate.

Gândește-te la Legea legăturii care nu se poate rupe ca la legea gravitației – este mereu prezentă, lucrează continuu, chiar dacă tu n-o vezi și chiar dacă nu crezi. Alegerile pe care le faci în viață nu ajung la nimic când mori. Totuși ele contează și vor avea importanță în eternitate.

Când studiem evenimentele din timpul vieții noastre, vedem că există de fapt două grupe de consecințe (le-am numit chei în capitolul 1):

Destinația noastră eternă este consecința a ceea ce credem pe pământ.

Răsplata noastră eternă este consecința felului cum ne comportăm pe pământ.

Am crescut înțelegând numai o parte din ce înseamnă această legătură. Știam că ce am crezut pe pământ va determina locul unde îmi voi petrece veșnicia. Dar consideram că acțiunile mele (odată rezolvată problema credinței mele) nu vor avea o consecință directă asupra felului cum va arăta cerul pentru mine. După cum vezi eu aplicam legătura numai la credința mea, nu și la acțiunile mele.

Domnul Isus a venit să-ți arate cum poți să-ți schimbi viitorul, pornind de la o mică alegere.

Lasă-mă să te întreb, crezi că alegerile tale de astăzi sunt direct legate de ce vei experimenta în eternitate?

Am constatat că oamenii din întreaga lume se împart în două tabere în ce privește acest subiect.

O tabără pune accentul mai mult pe consecința credinței asupra viitorului etern al individului și tind să minimalizeze importanța lucrărilor. Cealaltă tabără pune accentul mai mult pe consecința lucrărilor bune asupra viitorului etern al individului și tind să minimalizeze rezultatul credinței.

Fiecare tabără tinde să privească de sus pe cealaltă – și, din nefericire, vede doar o parte a ansamblului.

Sunt aceste observații adevărate și în experiența ta?

Și lasă-mă să te întreb: Care consecință a legăturii ți-a scăpat din vedere în gândirea ta?

Gândește-te ce ar însemna pentru tine redescoperirea legăturii dintre viața ta de acum și viața ta în eternitate. Dacă faptele tale de astăzi *pot* cu adevărat să afecteze radical eternitatea ta, nu ți-ar schimba aceasta în mod dramatic concepția despre viață? Concepția despre Dumnezeu? Ce alegi să faci în minutul următor?

Domnul Isus dorește să știi că toate consecințele pozitive ale faptelor și credinței tale de astăzi pot să-ți schimbe eternitatea în mod uimitor și minunat – și El dorește să nu mai irosești nici un minut crezând altfel.

Nu trebuie să te întrebi sau să te îngrijorezi cu privire la ce te-ar putea aștepta dincolo de ultima bătaie de inimă. În marea Sa îndurare, Domnul Isus a venit pe pământ din eternitate pentru ca tu să poți cunoaște exact ce consecințe vor avea acolo faptele tale și credința ta.

Și pentru că El a venit, eternitatea nu trebuie să cuprindă nici o amenințare, ci doar o mare promisiune.

PUNCTUL ȘI LINIA

Vreau să-ți arăt o imagine care te va ajuta să menții realitatea legăturii care nu se poate rupe în prim-planul gândirii tale în timp ce-ți faci alegerile zilnice.

Mai jos vezi un punct și o linie. Punctul este mic și stă într-un loc mic. Linia începe într-un loc, apoi traversează pagina. Imaginează-ți că linia trece dincolo de pagină și se continuă la nesfârșit.

Punctul reprezintă întreaga ta viață aici pe pământ. Pentru cei mai mulți dintre noi, aceasta înseamnă cam șaptezeci de ani.

Linia reprezintă viața ta de după moarte, în eternitate. Aceasta este veșnică.

Învățătura Domnului Isus ne arată că *ceea ce se întâmplă în punct determină tot ce se întâmplă pe linie*. Chiar și o mică alegere în punct poate rezulta într-o consecință de proporții uluitoare pe linie.

Ori de câte ori auditorii prind sensul acestei imagini mentale, reacțiile lor sunt spontane și intense. Ei spun de exemplu: „Dacă lucrul acesta este adevărat, totul se schimbă pentru mine!“ Sau: „Nu-mi vine să cred că m-am ocupat de viitorul copiilor mei și m-am pregătit pentru anii bătrâneții mele fără să mă gândesc vreodată la *adevăratul* meu viitor!“ Un om mi-a spus: „Întotdeauna m-am gândit să sfârșesc bine, dar se pare că moartea este doar poarta de pornire!“

Te poți regăsi în una din aceste reacții? Ai zice că ai trăit pentru linie sau pentru punct?

Dacă răspunsul tău este cel de-al doilea, șansele tale se vor reînsoflete. Domnul Isus a venit să-ți arate cum poți să-ți schimbi viitorul, pornind de la o mică alegere.

Întreabă un grup de invitați la masă ...

CE SPUNE BIBLIA DESPRE RĂSPĂTIRI

*„Când dai o masă, cheamă pe săraci, pe schilozi, pe șchiopi, pe orbi.
Și va fi ferice de tine, pentru că ei n-au cu ce să-ți răsplătească;
dar ți se va răsplăti la învierea celor neprihăniți“.*

Domnul Isus, în Luca 14:13-14

S-a întâmplat într-un Sabat. Domnul Isus, împreună cu o listă întreagă de oaspeți distinși, fusese invitat la masă în casa unui conducător de seamă (Luca 14:1). În timp ce oaspeții își căutau locurile, Domnul Isus îi urmărea cum se înșelau unii pe alții ca să apuce locurile cele mai bune.

Deodată, El le-a oferit un sfat nesolicitat:

*„Așază-te în locul cel mai de pe urmă; ...
căci oricine se înalță, va fi smerit; și cine se smerește, va fi înălțat“.*

v. 10-11

Toți cei ce-și disputau puterea au tresărit. Dar Domnul Isus n-a terminat. El S-a întors către gazdă și a continuat să-l învețe o cale mai bună de a primi oaspeți:

*„Când dai un prânz sau o cină, să nu chemi pe prietenii tăi,
nici pe frații tăi, nici pe neamurile tale, nici pe vecinii bogăți,
ca nu cumva să te cheme și ei la rândul lor pe tine
și să iei astfel o răsplată pentru ce ai făcut“.*

v. 12

Ce moment jenant! Domnul Isus părea să spună gazdei Sale: „Data viitoare să nu-i mai inviți pe acești oameni pe care i-ai invitat astăzi“.

Punea El la îndoială priceperea omului în a-și alege prietenii sau înțelegerea lui cu privire la eticheta socială? Să privim atent ce a spus Domnul Isus mai departe:

*„Ci, când dai o masă, cheamă pe săraci, pe schilozi, pe șchiopi, pe orbi.
Și va fi ferice de tine“.*

v. 13-14

Domnul Isus nu intenționa să-Și critice gazda pentru generozitatea sa, ci dorea să-i arate cum poate să obțină în schimb pentru ea ceva important – ceva care să dureze mai mult decât o seară minunată. Prima sugestie pe care o avem cu privire la acel ceva este în cuvântul *ferice*.

Ferice! Toți cunoaștem acest sentiment. Familia mea l-a experimentat într-o zi când am tras pe dreapta de pe autostradă pentru masa de prânz și am hotărât să cumpărăm de mâncare pentru un călător fără casă care ședea afară lângă restaurant. Când fiica mea a venit la el cu cel mai mare cheeseburger din meniu, pe fața lui radioasă a apărut un zâmbet știrb, și ne-am făcut un nou prieten.

Îmi amintesc și acum cum m-am simțit când mașina noastră a intrat din nou pe autostradă. Complet răsplătit. Plin de căldura dragostei. Da, Domnul Isus avea dreptate. Bindecuvântările vin când faci fapte bune pentru cei care nu pot să-ți răsplătească.

Dar nu despre asta vorbea Domnul Isus.

În seara aceea, Domnul Isus Se gândea la altceva.

CE A SPUS DOMNUL ISUS DUPĂ ACEEA

Restul afirmației Domnului Isus ne conduce spre miezul învățaturii biblice despre răsplătiri:

*„Și va fi fericite de tine, pentru că ei n-au cu ce să-ți răsplătească;
dar ți se va răsplăti la învierea celor neprihăniți“.*

v. 14

Nimeni din camera aceea nu se poate să nu fi auzit descoperirea uimitoare a Domnului Isus – Dumnezeu te va răsplăti pentru o lucrare bună *după moarte*. Aceasta contrazice ceea ce majoritatea oamenilor cred astăzi și ceea ce toți care erau în camera aceea credeau – că Dumnezeu îi răsplătește pe oameni numai pe pământ, pentru binele pe care îl fac în această viață.

Domnul Isus descoperă tocmai contrariul. Cuvintele Sale arată că ori de câte ori faci o faptă bună pentru o persoană care nu te poate răsplăti:

1. Vei fi răsplătit.
2. Răsplata ta va veni în viața viitoare.
3. Și când o vei primi, vei fi fericit.

Desigur, Dumnezeu ne binecuvântează aici pe pământ din harul și bunătatea Lui nemeritate. Dumnezeu poate de asemenea să ne dea răsplătiri temporare pentru alegeri bune sau pentru slujirea Lui credincioasă aici și acum. Dar răsplătirile pe care Domnul Isus le descoperă în această istorisire – și cele despre care vorbește cel mai mult – sunt diferite. Ele sunt răspunsul garantat al lui Dumnezeu la o anumită acțiune din partea noastră care va continua să afecteze viețile noastre departe în eternitate. Aceste răsplătiri nu vin din cerere, ci din înfăptuire – și nu acum, ci după moarte.

Dacă nu sesizezi aceste diferențe vei fi dezamăgit. Te vei trezi punând întrebări ca acestea: *Am slujit lui Dumnezeu în toate felurile pe care le-am știut, atunci de ce se luptă familia mea atât de mult cu greutățile financiare? Nu vede Dumnezeu sau nu-I pasă?* Prietene, Dumnezeu vede și Îi pasă. Dar El n-a promis că lucrarea pe care o faci acum pentru El va fi întotdeauna recompensată de El acum.

De fapt, răsplătirile despre care Domnul Isus dorește ca tu și cu mine să știm cel mai mult *nu* vin acum. El a spus-o în prima Sa predică, și a spus-o din nou într-o cameră plină de oameni religioși atotștiutori, la cină...

Răsplătirile Lui eterne vin mai târziu, și încep cu ceva ce faci astăzi.

CE ÎNȚELEGE DOMNUL ISUS PRIN RĂSPLATĂ?

Este interesant că Biblia folosește două cuvinte diferite pentru a denumi răsplata Domnului Isus.

Cuvântul grecesc folosit în învățăturile Domnului Isus din Luca 6 este *misthos*. Literal înseamnă *salariu*: „Bucurați-vă în ziua aceea și săltați de veselie; pentru că salariul (*misthos*) vostru este mare în cer“ (Luca 6:23).

Domnul Isus a folosit același cuvânt mai târziu când a vorbit despre salariul pământesc: „Cheamă pe lucrători și dă-le plata (*misthos*)“ (Matei 20:8). Și Pavel i-a spus lui Timotei: „Vrednic este lucrătorul de plata (*misthos*) lui“ (1 Timotei 5:18).

Toți cei care L-au auzit pe Domnul Isus au înțeles exact ce a vrut să spună: „Când munciți pe pământ, cel care v-a angajat vă dă salariu (*misthos*). Și când lucrați pentru Mine, Eu, de asemenea, vă plătesc salariu“.

Domnul Isus nu a descris niciodată răsplata Sa ca un bacșiș filantropic („Iată o mică plată suplimentară“), sau un semn de apreciere (ca o emblemă pentru treizeci de ani de muncă în fabrică). El a numit-o salariu – ceea ce câștigi pentru ceea ce faci.

Al doilea cuvânt folosit pentru răsplata din cer apare în istorisirea noastră de la cină, din acest capitol. Aici Domnul Isus a folosit un cuvânt compus, *apodidomai*. *Apo* înseamnă *înapoi* și *didomai* înseamnă *a da*. Combinate, *apodidomai* înseamnă a da înapoi în schimb, sau simplu, a răsplăti:

„Și va fi ferice de tine, pentru că... ți se va răsplăti (*apodidomai*)
la învierea celor neprihăniți“.
Luca 14:14

Domnul Isus a mai folosit acest termen în binecunoscuta Sa istorisire despre bunul samaritean, care s-a oprit ca să ajute un călător care fusese bătut și jefuit de tâlhari.

Când samariteanul l-a luat pe omul rănit și l-a dus la un han din apropiere pentru a îngriji de el, a spus hangiului: „Ai grijă de el și orice vei mai cheltui, îți voi da înapoi (*apodidomai*) la întoarcere“ (Luca 10:35).

Cuvântul *apodidomai* transferă ideea de salariu într-un teritoriu mult mai surprinzător. Domnul Isus spune că atunci când primești răsplata (*apodidomai*) Sa, ești recompensat într-o măsură deplină pentru ceea ce ai făcut în Numele Său. Dacă te gândești că Dumnezeu te-ar răsplăti numai pentru fapte mari de sacrificiu personal și nu pentru faptele de zi cu zi făcute din dragoste, adu-ți aminte că Domnul Isus a spus: „Și oricine vă va da de băut un pahar cu apă, în Numele Meu ... nu-și va pierde răsplata (*apodidomai*)“ (Marcu 9:41).

Ai auzit și ai îmbrățișat tu această promisiune minunată a Domnului Isus? Nici o faptă nu va fi trecută cu vederea sau nu va rămâne nerăsplătită de Dumnezeu. Nici un pahar cu apă, sau nici o rugăciune înălțată la miezul nopții.

PORTRETUL UNEI VIETI

Am vizitat recent o femeie în vârstă, țintuită la pat de boală, pe nume Vera. „Sunt așa descurajată din pricină că zac aici toată ziua, Dr. Wilkinson! În adevăr, nu pot să fac nimic pentru Dumnezeu decât să mă rog“.

„Vă rugați mult?“ am întrebat.

Vera s-a gândit un minut înainte să răspundă. „Oh, cam jumătate din zi, cred. Și ceva din noapte“.

Am încurajat-o pe Vera, amintindu-i că Domnul Isus a spus despre rugăciunea pe ascuns că este atât de prețioasă înaintea lui Dumnezeu, încât „Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti (unele manuscrise adaugă „pe față“)“ (Matei 6:6).

Poate, ca și Vera, faci mai multe lucruri cu valoare eternă decât îți dai seama. Deci cum ar arăta portretul unei vieți pe care o răsplătește Dumnezeu?

Domnul Isus nu dă nicăieri o listă completă a acțiunilor pe care El le va răsplăti. Totuși am observat în culturile lumii că oamenii știu în mod instinctiv ce este o lucrare bună – o faptă pe care o faci pentru cineva aflat în nevoie, o faptă care-L onorează pe Dumnezeu. În *Secretele viței de vie*, am văzut cât de mult dorește și lucrează Dumnezeu pentru acest fel de rodire în viața fiecărui om. Domnul Isus le-a spus ucenicilor Săi: „Dacă aduceți mult rod, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit“ (Ioan 15:8).

Vedem o imagine vie a vieții pe care Dumnezeu o răsplătește în învățăturile Domnului Isus și în restul Noului Testament.

1. Dumnezeu vă va răsplăti pentru că *Îl căutați* prin acțiuni spirituale, cum ar fi postul și rugăciunea (Matei 6:6; Evrei 11:6).
2. Dumnezeu vă va răsplăti pentru *supunerea* față de șeful dumneavoastră, ca un slujitor credincios (Matei 24:45-47; Efeseni 6:8; Coloseni 3:22-24).
3. Dumnezeu vă va răsplăti pentru *lepădarea de sine* în slujba Sa (Matei 16:24-27).
4. Dumnezeu vă va răsplăti pentru *slujirea* celor în nevoie, în Numele Său (Marcu 9:41).
5. Dumnezeu vă va răsplăti dacă *suferiți* pentru Numele și renumele Sa (Luca 6:22-23).
6. Dumnezeu vă va răsplăti pentru sacrificiile pe care le faceți pentru El (Luca 6:35). De fapt, Domnul Isus a spus că fiecare persoană care se sacrifică sau care sacrifică ceva pentru a-L urma pe El va fi răsplătită însutit (Matei 19:29).
7. Dumnezeu vă va răsplăti dacă veți da din timpul, talentul și averea dumneavoastră pentru înaintarea Împărăției Sale (Matei 6:3-4; 1 Timotei 6:18-19).

Citind această listă, ați putea vedea domeniile în care v-ați făcut deja o prioritate din a împlini ceea ce Dumnezeu promite că răsplătește. Sau puteți să citiți lista și să vă simțiți descurajați: *Aceasta arată ca descrierea unui supersfânt ca Billy Graham sau Mama Tereza. Cum ar putea unul ca mine să primească răsplătiri?*

Lasă-mă să te liniștesc. În paginile care urmează, vei vedea că orice persoană de pe pământ, indiferent de împrejurări sau abilități, are o oportunitate egală să-I fie plăcut lui Dumnezeu și să primească al Său „Bine, rob bun și credincios“ (Matei 25:21).

PREROGATIVELE LUI DUMNEZEU

Am observat că oamenii care fac aceste descoperiri pentru prima dată răspund cu o gamă largă de sentimente. Unii experimentează o recunoștință intensă; unii, o izbucnire de bucurie anticipată. Dar alții îmi spun că nu le vine să creadă ce aud. Ei spun: „Dar eu nu merit nici o răsplătire!“ Sau: „Dacă o să-mi petrec eternitatea cu Domnul Isus în cer, de ce mi-aș mai dori ceva în plus?“

Înțeleg aceste sentimente. Le-am avut și eu când am cercetat pentru prima dată acest subiect. De fapt, eu n-am fost deloc de acord cu planul lui Dumnezeu! Nu puteam să cred că Dumnezeu ar vrea să mă răsplătească pentru ceea ce deja făcusem de bunăvoie pentru El. În definitiv, Domnul Isus a murit pentru mine. Să-L slujesc pe El era cel mai neînsemnat lucru pe care puteam să-l fac în schimb pentru El.

Două pasaje din evangheliile m-au ajutat să încep să-mi schimb gândirea:

În Luca 17:10, Domnul Isus a spus ucenicilor Săi: „După ce veți face tot ce vi s-a poruncit, să ziceți: «Suntem niște robi netrebnici; am făcut ce eram datori să facem»“.

Acest pasaj arată că, mai presus de orice, este datoria și privilegiul meu să-L slujesc pe Dumnezeu. Dacă Domnul Isus îmi mulțumește, este pentru că El este bun și generos, nu pentru că eu merit.

În Matei 20:1-16, Domnul Isus a spus o parabolă despre lucrătorii care au lucrat diferite perioade de timp, dar au primit toți același salariu. La sfârșitul zilei, când lucrătorii care lucraseră toată ziua au cerut socoteală gospodarului de nepărtinirea lui, el a zis: „Nu pot să fac ce vreau cu ce-i al meu? Ori este ochiul tău rău, fiindcă eu sunt bun?“ (v. 15).

Acest al doilea pasaj îmi amintește că Dumnezeu poate fi cât vrea El de generos cu ceea ce-I aparține. Dacă eu mă opun bunătății Lui uimitoare, este pentru că în inima mea nu este bunătate.

Atunci într-o zi am reîntâlnit un verset familiar care mi-a schimbat gândirea asupra acestui subiect odată pentru totdeauna.

FĂ CUNOȘTINȚĂ CU RĂSCUMPĂRĂTORUL

Vei găsi acest verset în Evrei, ascuns într-un pasaj despre eroii care au plăcut lui Dumnezeu datorită credinței lor. „Fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui!“, zice scriitorul, „Căci cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este și că *răsplătește* pe cei ce-L caută“ (în original, „și că este *răsplătitorul* celor care-L caută“) (Evrei 11:6).

Dacă vei căuta cuvântul *răsplătitor* în limba greacă, vei fi uimit de ce vei descoperi. Cuvântul folosit aici nu este nici *misthos*, nici *apodidomai*, ci o combinație neobișnuită a celor două. De fapt, Evrei 11:6 este singurul verset din Biblie unde vei găsi acest cuvânt folosit ca să descrie o persoană. Dumnezeu este *misthos-apodidomai* – Răsplătitorul, care îți dă salariu ca răsplată.

Vezi, Dumnezeu alege să răsplătească pentru că aceasta este o expresie a naturii Sale generoase. Planul Său de a răsplăti, ca și grija Sa de a mântui, este o manifestare a harului Său minunat.

Și nu putem gândi altfel despre aceasta. Biblia spune: dacă vrei să fii plăcut lui Dumnezeu, *trebuie* să crezi că „El este“, dar *trebuie* să mai crezi ceva. Că Dumnezeul tău este un Răsplătitor.

Astăzi, aceasta necesită credință. Dar în capitoul următor te voi conduce la ziua din viitorul tău când Domnul Isus ți-o va pune în față.

ZIUA ACEEA

*„Tatăl nici nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului,
pentru ca toți să cinstească pe Fiul cum cinstesc pe Tatăl“.*

Domnul Isus, în Ioan 5:22-23

Ai stat vreodată cu ochii lipiți de televizor, urmărind ceremoniile de decernare a medaliilor olimpice, cu lacrimi pe obraji?

Eu am stat. Este ceva legat de această scenă care-ți mișcă inima.

Atleta ta favorită urcă treptele podiumului de premiere, imnul ei național umple stadionul, steagul națiunii ei flutură în lumina reflectoarelor. Anii de sudoare și lepădare de sine au fost răsplătiți. Ea a terminat cursa și a câștigat.

Acum, în timp ce mii de oameni aplaudă, un reprezentant olimpic îi pune o medalie în jurul gâtului.

Într-o zi tu și eu vom avea propria noastră ceremonie de decernare a premiilor în eternitate. Sălile cerului vor răsuna de laudă și sărbătoare. Martori din orice națiune și din orice generație vor privi cu nerăbdare. Chiar și îngerii se vor opri să privească ...

Pentru că alergarea credinței noastre se va fi sfârșit. Va fi sosit momentul pentru noi să stăm în fața podiumului și să ne primim răsplata.

În ziua aceea, cine crezi că va fi judecătorul și răsplătitorul nostru?

Cel mai bun judecător ar fi o persoană care înțelege deplin dreptatea din perspectiva cerului, dar, în același timp, știe ce înseamnă să trăiești în căldura, praful și descurajarea vieții de zi cu zi pe pământ.

Numai Domnul Isus ar putea fi Acela. Biblia spune că El „în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat“ (Evrei 4:15). Și, de fapt, Biblia spune că Domnul Isus va fi Judecătorul nostru. Domnul Isus Însuși le-a spus ucenicilor Săi că autoritatea de a judeca I-a fost dată Lui de către Dumnezeu:

„Tatăl nici nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului“.

Ioan 5:22

Pavel, gândindu-se mai dinainte la propria lui ceremonie de premiere, scria: „De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da, în «ziua aceea», Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui“ (2 Timotei 4:8).

Aștepti tu să te întâlnești cu Salvatorul tău în persoană? Atunci acest capitol este special pentru tine. Vom privi mai profund la Evenimentul 5: Răsplata.

Vom începe prin a-ți da o imagine a ceea ce vei experimenta când vei sta înaintea Domnului Isus ca să primești răsplata Lui pentru ceea ce ai făcut în viața ta pe pământ. Ține minte, fiecare va da socoteală și fiecare va fi recompensat de Dumnezeu pentru lucrările sale. Când apostolul Pavel a scris bisericilor, el s-a referit la o judecată înaintea scaunului de judecată al Domnului Isus. Apostolul Ioan a scris despre o judecată înaintea unui tron mare și alb.

În următoarele câteva minute, vom răspunde la unele întrebări importante referitoare la acea minunată ocazie: Cum va evalua Domnul Isus ceea ce am făcut pentru El? Ce am putea câștiga sau pierde? Și cum vom răspunde?

Nimeni nu ne-a dat mai multe detalii despre ziua aceea ca apostolul Pavel, poate pentru că el a experimentat o neașteptată avanpremieră a semnificației ei într-o zi, în orașul grec Corint...

PAVEL LA SCAUNUL DE JUDECATĂ

Pavel era în Corint de câteva luni, răspândind vestea bună a Evangheliei cu orice ocazie, când a venit necazul. Vrajmașii lui l-au târât înaintea scaunului de judecată și l-au acuzat că „ațâță pe oameni să se închine lui Dumnezeu într-un fel care este împotriva Legii“ (Fapte 18:13).

Eruđiții cred că o platformă ridicată de marmură, vizibilă și astăzi printre ruinele Corintului, este locul exact unde magistratul provinciei a stat să audieze cazul lui Pavel.

Platforma era denumită *bema*, care este cuvântul grecesc pentru *scaun de judecată*. Același cuvânt se folosea pentru locul unde stăteau persoanele oficiale la concursurile de atletism. *Bema* reprezenta autoritatea, justiția și răsplata (Ioan 19:13; Fapte 25:10-12).

La audierea lui Pavel, el a stat înaintea unui magistrat numit Gallio, în timp ce vrăjmașii săi se certau pentru pedepsirea lui. Dar când a venit rândul lui Pavel să se apere, Gallio a oprit procesul. El hotărâse deja că nu avusese loc nici o crimă. Pavel era liber să plece.

Ținând cont de viața tumultuoasă a apostolului, incidentul de la *bema* din Corint era ca o picătură într-un ocean de apă.

Sau nu era?

Trei ani mai târziu, Pavel a trimis o scrisoare bisericii din Corint. În ea, el vorbea despre o altă *bemă*, de data asta în cer. El le-a spus că orice urmaș al Domnului Isus va avea o întâlnire acolo într-o zi:

„Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată (*bema*) al lui
Hristos,

pentru ca fiecare să-și primească răsplata
după binele sau răul pe care-l va fi făcut când trăia în trup“.
2 Corinteni 5:10

Să observăm două expresii importante: Când Pavel scrie „pentru ca fiecare să-și primească răsplata“, el arată clar că este vorba de o răsplată sau plată. Și când zice „binele sau răul pe care-l va fi făcut când trăia în trup“, el restrânge răsplata la lucrurile pe care le-ai făcut când erai în viață pe pământ. Așa cum știi, aceasta are loc în cer după ce ai părăsit pământul.

Scena care s-a jucat pe pietrele Corintului i-a dat lui Pavel o imagine irezistibilă – una pe care dorea ca biserica din Corint s-o vadă și s-o rețină: Noi toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată, toți vom sta acolo singuri și Judecătorul nostru va fi Domnul Isus Hristos Însuși.

SĂ ARATE ȘI SĂ TESTEZE

Doi ani mai târziu, când Pavel le-a scris creștinilor din Roma ca să-i încurajeze, scaunul de judecată a apărut din nou:

*„Toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos. ...
Așa că fiecare din noi are să dea socoteală despre sine însuși lui Dumnezeu“.*
Romani 14:10,12

Ce a vrut să spună Pavel prin „să dea socoteală“? O descriere vizuală diferită a judecății noastre, pe care o găsim în 1 Corinteni 3, ne dă câteva indicii. În ea, Pavel descrie nu o platformă, ci o clădire, care reprezintă lucrările noastre, încercate prin foc:

*„Iar dacă clădește cineva pe această temelie aur, argint, pietre scumpe,
lemn, fân, trestie, lucrarea fiecăruia va fi dată pe față:
ziua Domnului o va face cunoscut, căci se va descoperi în foc“.*
1 Corinteni 3:12-13

Știm din versetul anterior că temelia la care se referă Pavel este Domnul Isus. Puse împreună, aceste versete arată clar că primul scop al scaunului de judecată este *să arate*. Observați cuvintele cheie – *va fi dată pe față, o va face cunoscut și se va descoperi*. La vremea socotelilor, după venirea Domnului Isus (Pavel, ca și Domnul Isus, o numește „ziua aceea“), tot ce am făcut pentru Dumnezeu se va vedea în totul și deplin.

Al doilea scop al judecății de la scaunul de judecată este *testarea* lucrărilor noastre:

*„Și focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia.
Dacă lucrarea zidită de cineva pe temelia aceea, rămâne în picioare,
el va primi o răsplată.
Dacă lucrarea lui va fi arsă, își va pierde răsplata.
Cât despre el, va fi mântuit, dar ca prin foc“.*
1 Corinteni 3:13-15

Observă că *tu* nu ești testat aici. *Convingerile tale* nu sunt testate. Și nici *destinația ta* în eternitate nu se testează.

Deci ce se testează la scaunul de judecată? *Lucrările tale*. Ce ai făcut cu viața ta va rămâne în foc, ca aurul, argintul și pietrele scumpe. Sau va arde ca trestia – nu va rămâne nici o urmă, indiferent cât de apreciable, agreabile, sau chiar religioase ar fi fost aceste activități din timpul vieții tale.

Pentru a te ajuta să înțelegi scopul lui „să arate și să testeze“ în cer, imaginează-ți doi urmași ai Domnului Isus care se apropie de scaunul de judecată. Unul este un conducător de biserică de rang înalt, celălalt un vânzător ambulat. Întâi unul, apoi celălalt stau la judecată. Fiecare la rândul lui vede fiecare lucrare pe care a făcut-o pusă grămadă pe altar. Apoi grămada este testată prin foc.

Care dintre aceștia doi va păși în eternitate cu cea mai mare răsplată?

Răspunsul este că înainte de focul scaunului de judecată *nu putem ști*. Până atunci, numai Dumnezeu știe cât valorează lucrarea cuiva pentru El. De aceea Pavel i-a încurajat pe creștini, spunând: „să nu judecați nimic înainte de vreme, până va veni Domnul ... Atunci fiecare își va căpăta lauda de la Dumnezeu“ (1 Corinteni 4:5).

Numai după încercarea prin foc vom putea vedea în sfârșit ce a adunat în total viața cuiva pentru eternitate. Focul va da pe față adevărul înaintea tuturor. Și când îl vom vedea, vom fi în totul de acord cu judecata Domnului Isus și cu răsplata sau pierderea care urmează.

STANDARDUL AURULUI

Poate te întrebi de acum ce anume ar putea face ca o lucrare fie să ardă ca trestia, fie să reziste ca aurul. Desigur că focul va trebui să testeze nu numai *ce* am făcut, dar și *cum* și *de ce* am făcut-o.

În capitolul anterior, am zugrăvit un portret pentru a vedea cum ar putea arăta o viață pe care Dumnezeu o răsplătește. Dar Domnul Isus a spus că o purtare bună autentică începe întotdeauna în inimă (Luca 6:43-45).

Gândește-te la următoarele trei teste – toate spicuite din învățăturile Domnului Isus – ca la standardul aurului, ca să te ajute să evaluezi dacă lucrarea pe care o faci pentru Dumnezeu va rezista:

1. *Testul Relației*. Ar fi bine să știi că o viață pe care Dumnezeu o răsplătește nu presupune performanțe obținute în afara unei relații cu Domnul Isus. De fapt, este exact invers. Domnul Isus a spus că dacă urmașii Săi nu stau strâns lipiți de El și nu ascultă de poruncile Lui, nu vor purta „mult rod“ pentru El – „căci, despărțiți de Mine, nu puteți face nimic“ (Ioan 15:5).

În cartea Apocalipsa, Domnul Isus a lăudat biserica din Efes pentru multele ei lucrări bune, dar S-a întristat pentru că ei nu păstrasera dragostea lor vie pentru El. El a spus: „Știu faptele tale, osteneala ta și răbdarea ta ... Dar ce am împotriva ta, este că ți-ai părăsit dragostea dintâi“ (Apocalipsa 2:2,4).

2. *Testul Motivației*. Domnul Isus a spus: „Luați seama să nu vă îndepliniți neprihănirea voastră înaintea oamenilor, ca să fiți văzuți de ei; altminteri nu veți avea răsplătă de la Tatăl vostru care este în ceruri“ (Matei 6:1). Care ar trebui să fie motivația noastră? Să-L slujim pe Dumnezeu și să-I aducem glorie. Chiar și acțiunile obișnuite de a mânca și a bea pot aduce glorie lui Dumnezeu (1 Corinteni 10:31). Prin contrast, cea mai „religioasă“ acțiune a noastră este lipsită de valoare, dacă motivația noastră este înălțarea eu-rilor sau reputațiilor noastre.

3. *Testul Dragostei*. Adevăratele lucrări bune se concentrează întotdeauna pe încercarea sinceră de a face bine celui alt. Domnul Isus a spus: „Voi însă, iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădăjduiți ceva în schimb. Și răsplata voastră va fi mare și veți fi fiii Celui Preaînalt; căci El este bun și cu cei nemulțumitori și cu cei răi“ (Luca 6:35). În cunoscutul pasaj despre dragoste al lui Pavel, el subliniază faptul că fără dragoste faptele bune nu vor aduce nici un folos celui care le face: „Și chiar dacă mi-aș împărți toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars și n-aș avea dragoste, nu-mi folosește la nimic“ (1 Corinteni 13:3).

Deși este important să ne amintim că tot ce facem pentru Dumnezeu va fi judecat la scaunul de judecată al lui Hristos, nu trebuie să ne îngrijorăm că o lucrare nu va trece testul de la scaunul de judecată din cauza unui lucru despre care n-am auzit niciodată. Domnul Isus nu va aduce la judecată nici un criteriu pe care să nu-l fi descoperit clar în Scriptură și pe care să nu-l putem împlini prin Duhul Său (2 Petru 1:2-4).

Deci ce a vrut să spună Pavel prin cuvintele *va pierde*?

„CUM POT «SĂ PIERD» ÎN CER?“

Pasajul testării prin foc din 1 Corinteni 3 se încheie cu o perspectivă foarte solemnă: „Dacă lucrarea lui va fi arsă, își *va pierde* răsplata. Cât despre el, va fi mântuit, dar ca prin foc“ (v. 15).

Aceasta este partea cu privire la viitorul nostru pe care atât de puțini credincioși pe care îi știu au înțeles-o: Când vom sta înaintea scaunului de judecată al Domnului Isus, *putem pierde*.

Ce gând uluitor! Este posibil ca un adevărat urmaș al Domnului Isus – deși nu riscă să-și piardă mântuirea la scaunul de judecată – să pășească în eternitate doar cu câteva lucrări bune împlinite în viața sa de pe pământ?

Da. Este exact ceea ce se poate întâmpla, conform acestor pasaje.

Reiese limpede din aceste pasaje că poți să faci o lucrare și apoi să pierzi răsplata pentru ea. Nu este de mirare că apostolul Ioan ne-a avertizat: „Păziți-vă bine să nu pierdeți rodul muncii voastre, ci să primiți o răsplată deplină“ (2 Ioan 8).

Nu este de mirare că el a pledat: „Copilașilor, rămâneți în El, pentru ca atunci când Se va arăta El, să avem îndrăzneală și, la venirea Lui, să nu rămânem de rușine și depărtați de El“ (1 Ioan 2:28).

Totuși, scopul principal al scaunului de judecată nu este pierderea, ci câștigul. Deși consecințele ocaziilor pierdute și a răsplății pierdute va merge cu noi în eternitate, orice regret sau rușine pe care le-am putea experimenta nu vor merge. Cum pot fi sigur de aceasta? Pentru că Biblia promite că Dumnezeu „va șterge orice lacrimă din ochii lor“ (Apocalipsa 21:4).

Uimitorul adevăr este că, indiferent ce se va întâmpla la scaunul de judecată, Domnul Isus nu te va iubi nici mai mult nici mai puțin pentru toată eternitatea decât te-a iubit când ți-a răscumpărat viața cu propriul Său sânge – sau decât te iubește acum când citești această carte.

Prietene, hai să trăim cu toată inima pentru o zi de sărbătoare, și nu de dezamăgire, înaintea scaunului de judecată! Nici o răsplată de pe pământ nu se va putea compara cu plăcerea de a vedea bucuria neumbrită de pe fața Mântuitorului nostru când va privi lucrarea vieții noastre și apoi Se va pleca spre noi pentru a ne favoriza cu răsplata pe care a dorit atât de mult să ne-o dea.

O RĂSPLATĂ PE CARE S-O PĂSTREZI

În momentul acela, când Domnul Isus ne va da răsplata pentru viața noastră, când vom vedea și vom înțelege în sfârșit și pe deplin tot ce a făcut Dumnezeu pentru noi și în noi și prin noi – și noi știm foarte bine că fără El n-am fi putut face nici o lucrare lăudabilă pentru El – răspunsul nostru copleșitor va fi să izbucnim în mulțumiri și laudă către El.

În momentul acela, din bucurie și recunoștință veritabilă, vei dori să cazi în închinare la picioarele Domnului Isus Hristos și să-I dai înapoi tot ceea ce El tocmai ți-a dat. Dar permite-mi să-ți fac încă o surpriză.

Domnul Isus dorește ca tu să păstrezi toată răsplata.

După cum vom vedea în capitolul următor, planul Său este ca tu să te bucuri și să te folosești de răsplătirile tale toată eternitatea. Presupunerea foarte răspândită că noi vom arunca cununile noastre înaintea Domnului Hristos se bazează pe o bine-intenționată citire greșită a textului din Apocalipsa 4:10-11. Acolo vedem un anumit grup de bătrâni care se închină înaintea lui Dumnezeu prin aruncarea cununilor lor la picioarele Sale. Totuși contextul arată că aceștia bătrâni nu reprezintă toți credincioșii. Și versetele arată că actul lor de închinare – aruncarea cununilor lor – se repetă mereu și mereu de-a lungul eternității.

Vei dori tu, ca acei închinători temători, să-I răspunzi fără rezerve lui Dumnezeu odată ce vei vedea puterea și dragostea Sa minunată? Categorie!

Dar răsplătirile (misthos și apodidomai) Domnului Isus nu sunt răsplătiri de moment, ci sunt răsplătiri *eterne* – consecința veșnică a alegerii tale de a-L sluji pe El în timpul vieții tale scurte pe pământ, și dovada veșnică a dragostei Lui nemărginite. Una din cele mai dramatice imagini a răsplătirilor care durează veșnic se poate vedea în Daniel 12:3: „Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele, în veac și în veci de veci“.

Și răsplătirile tale vor fi ale tale pentru totdeauna.

Dacă te gândești că, oricât de minunat ar fi, nu-ți poți imagina să dorești o răsplată mai mare decât cerul însuși, vei avea o surpriză! În următoarele două capitole, îți voi arăta din cuvintele Domnului Isus că răsplătirile pe care le vei primi în cer vor determina foarte mult ceea ce *vei face* efectiv acolo.

Și ceea ce vei dori cel mai mult să faci în cer ar putea fi cea mai mare surpriză dintre toate.

ÎNTREBAREA VIETII TALE

„Oricare va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru ... Căci Fiul Omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața răscumpărare pentru mulți!“

Domnul Isus, în Marcu 10:43,45

Când vei ajunge acolo, care crezi că va fi cea mai puternică dorință a ta în cer?

A fost nevoie de 80000 de oameni ca să găsească răspunsul.

Am făcut parte dintr-o mulțime de creștini adunați pe stadionul Silverdome din Detroit. Când vorbitorul a terminat, grupul de închinare s-a ridicat să ne conducă în imnul „Sfânt, Sfânt, Sfânt“.

Ceea ce a început ca un refren cântat încet, a crescut în volum cu fiecare vers. Când am terminat imnul, l-am început din nou, de data aceasta mai tare. În cele din urmă stadionul părea că se zguduie – de la câmpul de joc până la ultimul rând de sus – din pricina închinării noastre.

Sfânt, sfânt, sfânt! Doamne Dumnezeule Atotputernic!

Dis-de-diminează cântarea noastră se va înălța spre Tine;

Sfânt, sfânt, sfânt!

Am cântat-o pe genunchi. Am cântat-o cu mâinile ridicate spre cer. Am cântat-o privind spre cer și cu toată puterea noastră. Închinarea a continuat până am pierdut noțiunea timpului și vârful degetelor noastre păreau să atingă marginea cerului. Tocmai când credeam că volumul va da jos acoperișul stadionului, arena a izbucnit în aplauze furtunoase către Dumnezeu.

Credeam că acel imn frumos a sunat foarte mult ca cerul.

Niciodată nu pătrusesem atât de adânc în sufletul meu ca să mă închin Domnului. Totuși cu cât devenea mai profundă expresia închinării mele, cu atât eram mai disperat să fac mai mult. La un moment dat m-am întors și am strigat către un prieten: „Vreau să mă închin mai profund, dar nu știu unde să mă duc!“

După ani și ani, sunetul acelor voci unite în laudă încă mai răsună în memoria mea. Mi-aduc aminte, de asemenea, ce am simțit în inima mea în ziua aceea. Și pot să-mi imaginez că atunci când mă voi închina chiar în prezența lui Dumnezeu împreună cu o mulțime nenumărată, o voi simți de o sută de ori mai mult. De aceea cred că în cer voi simți ceva foarte aproape de ... *disperare*.

Te surprinde acest cuvânt? Când tu și eu vom sta împreună în prezența lui Dumnezeu – știind și văzând cine este El și tot ce a făcut El prin puterea Lui suverană ca să ne ducă de la naștere și până la „Ziua aceea“ – vom revărsa mulțumirile și lauda noastră către El, plini de bucurie, făcând să se zguduie câmpiorii cerului.

Dar totodată sunt convins că vom dori cu disperare să facem mai mult.

Cu aceasta se ocupă acest capitol.

CE VEI DORI STĂRUITOR

Cuvintele și exemplul Domnului Isus, împreună cu experiența mea din Silverdome, m-au convins că *în cer vom dori cu disperare să slujim*.

Când Îl vom vedea pe Salvatorul nostru, vom fi cuprinși de o dorință mistuitoare, eternă, de a răspunde cu dragoste Domnului Isus – și închinarea și lauda nu vor fi de ajuns. Vom dori *să facem* ceva pentru El.

Gândește-te la aceasta: Când tu și eu iubim pe cineva din toată inima, cuvintele sunt minunate și prețioase, dar ne simțim constrânși să trecem dincolo de cuvinte, la acțiune. Dorim să dăm, să ajutăm, să protejăm, să slujim.

Cuvintele n-au fost de ajuns nici pentru Dumnezeu. El a iubit atât de mult pe fiecare om din lumea Sa, încât a făcut ceva dramatic: L-a dat pe Fiul Său ca să ne salveze (Ioan 3:16). Și Domnul Isus a spus că cea mai mare expresie a dragostei este să faci ceva – „să-și dea cineva viața pentru prietenii săi“ (Ioan 15:13).

În acest capitol vom vedea legătura directă dintre cât de bine ne conducem viața pentru Dumnezeu pe pământ și cât de mult ne va îngădui Domnul, în harul Său, să-I slujim în cer.

ÎNTREBAREA VIETII TALE

Iarăși și iarăși, Domnul Isus a istorisit despre slujitori însărcinați să aibă grijă de un lucru prețios care aparținea stăpânului (de exemplu, bani, ogoare sau vii). Un cuvânt ajutător care să descrie acest rol și unul pe care Biblia îl folosește este *administrator*.

Ce-l deosebește pe un administrator de un slujitor? Atât administratorul cât și slujitorul slujesc cuiva, amândoi au o răspundere și amândoi muncesc pentru un salariu. Diferența este că un administrator trebuie să administreze bunurile stăpânului său. În parabolele Domnului Isus vedem adesea un tipic: Slujitorul/administratorul trebuie să aibă grijă de un lucru important pentru stăpânul său în timp ce stăpânul este plecat pentru o perioadă lungă de timp.

Să vizualizăm momentele cheie ale slujbei administratorului, cronologic:

Început.....*Sfârșit*

Însărcinarea Administratorului	Stăpânul pleacă	Oportunitatea Administratorului	Stăpânul se întoarce	Răsplata Administratorului
-----------------------------------	--------------------	------------------------------------	-------------------------	-------------------------------

Poți identifica ușor care este unicul moment în care administratorul are șansa fie de a reuși, fie de a nu reuși să-și îndeplinească sarcina, și aceasta cu impact asupra viitorului său – este momentul „oportunității“ lui.

Domnul Isus a spus parabole despre administratori dintr-un motiv important și specific: El urma să plece curând. În timpul absenței Lui, treburile împărăției Sale pe pământ aveau să fie încredințate urmașilor Lui. Ei urmau să fie împuterniciți să-și folosească viețile lor pentru creșterea considerabilă a împărăției Sale. În viitor El avea să Se întoarcă, să ceară socoteală și să-i răsplătească pe slujitorii Săi „fiecăruia după faptele lui“ (Matei 16:27).

Dacă ești creștin, ești în aceeași situație ca cei dintâi urmași ai Domnului Isus.

Ai fost împuternicit să administrezi un bun pentru Stăpânul tău. Bunul tău este viața ta – suma talentelor tale, a capacităților tale, personalitatea și interesul tău. Oportunitatea ta este să-ți administrezi viața în așa fel încât să faci să crească mult împărăția Stăpânului tău. Stăpânul tău nu S-a întors încă, și în fiecare zi trebuie să răspunzi la această întrebare:

Cum voi administra ceea ce Stăpânul meu mi-a dat în grijă?

De fapt, în fiecare zi tu *răspunzi* la această întrebare. În parabolele de care ne vom ocupa, acest adevăr este arătat simplu și clar. Fie că acționezi intenționat pentru îndeplinirea sarcinii tale sau nu, tu decizi prin acțiunile și atitudinile tale cum îți vei administra oportunitatea pentru Dumnezeu.

Cum Stăpânul nostru nu este prezent fizic, buna administrare cere întotdeauna credință – credința că Stăpânul nostru este cine a spus că este, credința că ce ne-a cerut să facem contează acum și va conta când El Se va întoarce, și credința că El Se va întoarce.

Nu este de mirare că Biblia folosește cuvântul credincios mai mult decât oricare altul pentru a descrie comportarea unui bun administrator. Pavel spunea că unul îl definește pe celălalt: „Ce se cere de la ispravnici este ca fiecare să fie găsit credincios“ (1 Corinteni 4:2).

„PUNEȚI-I ÎN NEGOT PÂNĂ MĂ VOI ÎNTOARCE“

Cele mai cunoscute parabole ale Domnului Isus despre administrare, Parabola Minelor și Parabola Talanților, încep cu oameni obișnuiți în situații obișnuite, dar trec repede într-un teritoriu surprinzător.

În Parabola Minelor, pe care o găsim în Luca 19, un om de neam ales trebuie să plece din oraș. El cheamă zece slujitori și-i dă fiecăruia o mină (cam cât salariul pe trei ani). Sarcina administratorilor? „Puneți-i în negot până mă voi întoarce“ (v. 13).

Când omul de neam ales se întoarce, îi cheamă ca să dea socoteală. Primul slujitor raportează o creștere de zece ori a investiției făcute cu mina stăpânului său. Stăpânul răspunde: „Bine, rob bun; fiindcă ai fost credincios în puține lucruri, primește cârmuirea a zece cetăți“ (v. 17).

Al doilea slujitor raportează un câștig de cinci ori mai mare și stăpânul i-a dat o răsplată proporțională cu acesta: „Primește și tu cârmuirea a cinci cetăți“ (v. 19).

Totuși ce este cel mai remarcabil aici este ceea ce stăpânul *nu-i spune* – nu spune: „Bine“ sau „rob bun“ sau chiar „fiindcă ai fost credincios în puține lucruri“. Nivelul mai scăzut de laudă arată că Stăpânul știa că slujitorul putea să facă mai mult ca să-și înmulțească mina.

Al treilea slujitor returnează pur și simplu mina care i s-a dat, explicând că el a păstrat banii în siguranță ascunși acasă.

Imaginează-ți rușinea lui când stăpânul său l-a numit: „Rob rău“ (v. 22), după care i-a luat mina și i-a dat-o slujitorului care avea deja zece! Omul de neam ales explică acțiunea sa cu o afirmație uluitoare: „Celui ce are i se va da; dar de la cel ce n-are se va lua chiar și ce are“ (v. 26).

Ți se pare corect răspunsul omului de neam ales? Când predau această parabolă, audiența deseori se grăbește să-i ia apărarea celui de-al treilea slujitor.

„N-a fost el pur și simplu grijuliu?“ zic ei. „Și apoi, el *n-a pierdut* nimic“. Totuși, când vorbim despre felul cum luăm noi decizii ca părinți, ca administratori de bunuri, sau ca proprietari, nu ne trebuie mult să convenim că: Noi, în mod invariabil, dăm cea mai mare oportunitate în viitor persoanei care s-a dovedit a fi cea mai productivă cu oportunitatea prezentă.

Din fericire pentru noi parabola Domnului Isus prezintă răspunsurile tuturor celor trei administratori – și putem descoperi schimbarea vieții interioare a fiecăruia.

AȘTEPTĂRI MARI

Să urmărim trei opinii eronate despre administrare foarte răspândite între creștinii de astăzi și adevărul corespunzător pe care Domnul Isus dorește să-l vedem:

Noi credem că, chiar dacă Dumnezeu ne-a dat daruri și talente, El nu Se supără dacă nu folosim la maximum fiecare oportunitate.

Dar *Adevărul Primului Administrator* ne arată că Dumnezeu așteaptă ca noi să luăm toate resursele vieților noastre și să le înmulțim foarte mult pentru împărăția Sa.

Noi credem că, dacă Dumnezeu ne răsplătește în adevăr pentru că-I slujim, răsplata Lui va fi o laudă generală care se va aplica tuturor în mod egal și nu va schimba oportunitățile noastre viitoare în împărăția Sa.

Dar *Adevărul Celui de-al Doilea Administrator* este că Dumnezeu va răsplăti lucrarea noastră pentru El, dar aceasta va fi în proporție directă cu cât de mult ne-am înmulțit viața noastră pentru El. Răspunsul Lui va avea un impact major și etern asupra viitorului nostru.

Noi credem că, dacă nu-I slujim lui Dumnezeu cu ceea ce ne-a dat, cel mai rău lucru care ni s-ar putea întâmpla ar fi să nu avem nici o răsplată.

Dar *Adevărul Celui de-al Treilea Administrator* este că, dacă nu folosim ceea ce Dumnezeu ne-a dat în grijă pentru El, vom suferi pierdere – atât a eventualei răsplătiri pe care am fi putut-o câștiga, cât și a oportunității de a-I sluji lui Dumnezeu mai deplin în eternitate.

OMUL CU ZECE MINE

Mi-aduc aminte când implicațiile radicale ale acestor adevăruri au explodat în mintea și inima mea. Deși eram foarte familiarizat cu parabola, niciodată nu mă întrebam: *Sunt eu un administrator de zece mine?*

Întrebarea a declanșat o perioadă de serioasă reevaluare și de schimbare radicală în viața mea. În cele din urmă, descoperirea a venit. Am ales să cred că, atât timp cât o viață de zece mine era scopul lui Dumnezeu pentru mine, pot să iau aceasta ca cea mai bună măsură de administrare din viața mea. M-am angajat față de Dumnezeu ca prin harul Său să devin un om de zece mine pentru El.

Dar poate încă de acum te gândești, *eu nu am multe talente sau oportunități, și cum pot să-I aduc lui Dumnezeu multă răsplată pentru viața mea? Și aceasta înseamnă că nu voi avea șansa de a-I sluji mult în eternitate?*

Un răspuns încurajator din partea Domnului Isus îl găsim în Parabola Talanților (Matei 25:14-30). Istorisirea urmărește același model ca și Parabola Minelor. Dar de data aceasta, cei trei administratori primesc fiecare *sume diferite* de bani – „fiecăruia după puterea lui“ (v. 15). În cazul acesta, doi slujitori dublează ce li s-a dat. Totuși, când stăpânul se întoarce, el dă *aceeași laudă și recompensă* amândurora. De ce? Pentru că răsplata unui slujitor se bazează pe rezultatele totale *în lumina potențialului*. Stăpânul le spune ambilor slujitori același lucru:

„Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri,
te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău“.

v. 21,23

În același fel, Domnul Isus ne va răsplăti pe tine și pe mine pe baza a ceea ce fiecare din noi a făcut cu ce i s-a dat.

Ești croitoreasă sau conducătorul unei națiuni? Un muncitor în fabrică sau o mamă tânără? Un păstor de oi sau un constructor? Orice ucenic are aceeași

oportunitate pentru productivitate acum, și aceeași oportunitate pentru o mare răsplată mai târziu. De fapt, viitorul tău este la fel de promițător și de important ca viitorul celei mai dotate personalități din istorie.

Pentru Sheila, o mamă de copii mici, o viață de zece mine a însemnat transpunerea unor intenții sincere într-un plan sensibil – un grup săptămânal de prietenie pentru tinerele mame luptătoare din vecinătatea ei.

Pentru Mark, un constructor din Arizona, o viață de zece mine a însemnat redefinirea a ceea ce implică „să faci afaceri“. Din ce în ce mai mult, el își rearanjează agenda lui de lucru, astfel încât să-și poată petrece majoritatea timpului său oferind servicii de construire fără bani pentru proiectele misionare din America Centrală.

Pentru Jennifer, care a orbit la vârsta de cincisprezece ani, o viață de zece mine a însemnat că liniile de limitare au devenit linii de pornire. Acum ea numește orbirea ei „darul meu dificil“ și ajunge la inima a mii de oameni prin muzică și vorbire.

Sper că niciodată nu vei mai considera că a-I sluji lui Dumnezeu cu credincioșie înseamnă doar să nu păcătuiești prea mult, să faci afaceri ca de obicei, sau pur și simplu să nu renunți. Adevărata credincioșie ca administrator este mult mai aproape de *măiestria extraordinară de impresar*.

RĂSPLATA ADMINISTRATORULUI

Am deschis acest capitol spunându-ți de ce credeam că vom dori cu disperare să-I slujim lui Dumnezeu în cer. *A face* este limbajul de devotament al slujitorului. În cer, o oportunitate mai mare de a face voia lui Dumnezeu prin slujba dragostei va fi cea mai înaltă răsplată a noastră.

Dar *câtă* oportunitate vor primi exact administratorii credincioși în cer? Atât de multă încât în împărăția răsturnată a cerurilor, cel mai înalt cuvânt pentru slujire este *a conduce*. Putem urmări această surprinzătoare inversare până în grădina Edenului. Ne amintim că la creație Dumnezeu a făcut femeia și bărbatul cu un anumit scop – să-I slujească Lui pe pământ prin administrarea creației Sale. Domnul Isus a confirmat acest scop când a spus ucenicilor Săi că răsplata lor în cer pentru că I-au slujit Lui aici va fi să șadă pe douăsprezece tronuri și să judece semințiile lui Israel (Matei 19:28).

A conduce în cer nu are nimic de a face cu corupția și manipularea pe care suntem atât de obișnuiți să le vedem în manifestările de putere de pe pământ. Când blestemul păcatului va fi înlăturat și tu și eu vom fi restaurați conform menirii noastre prin creație, vom fi liberi să conducem pentru Dumnezeu cu toate puterile noastre, făcând doar binele suprem pentru noi și pentru alții.

Conducerea este de asemenea răsplata pentru slujirea pe care o vedem în parabolele Domnului Isus despre administratorii credincioși. Ai observat? În parabola minelor, cea mai mare răsplată pentru slujire era să primească „cârmuirea a zece cetăți“ (Luca 19:17). Și în parabola talanților, răsplata este similară – „te voi pune peste multe lucruri“ (Matei 25:21, 23).

Slujești cu credincioșie aici, vei conduce perfect acolo.

Prietene, te provoc să vezi adevărata ta chemare astăzi și să prinzi oportunitatea care stă înaintea ta. Nu irosi încă o zi trăind pentru mai puțin. Misiunea ta pentru Domnul Isus este cât lumea aceasta de mare (Marcu 16:15). Oportunitatea ta este acum. Slujește-I Lui cu credincioșie pe pământ și vei fi într-un mod minunat, deplin, perfect pregătit să faci ceea ce vei dori cu disperare să faci în cer.

Și în Ziua aceea, Îl vei auzi pe Domnul Isus spunându-ți din toată inima: „Bine, rob bun și credincios ... intră în bucuria Stăpânului tău“.

DUMNEZEU CARE DĂ ÎN SCHIMB

„Nu vă strângeți comori pe pământ, unde le mănâncă moliile și rugina, și unde le sapă și le fură hoții; ci strângeți-vă comori în cer, unde nu le mănâncă moliile și rugina, și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură“.

Domnul Isus, în Matei 6:19-20

Eram în pauza de cafea la o conferință despre familie în Kentucky, când Will a venit și a stat lângă scaunul meu. Avea cam nouă ani. M-a întrebat dacă vreau să donez pentru un proiect misionar.

„Ce ai face cu banii mei?“ am întrebat.

Will a scos un aparat de radio. „Acest radio merge cu putere solară“, a spus el cu mândrie. „Este pentru oamenii care trăiesc în junglă. Oamenii pot să asculte la acest radio ca să învețe lucruri și să audă despre Domnul Isus“.

M-am hotărât pe loc să-i fac lui Will o ofertă. „Uite ce e“, am spus, „am să dau pentru proiectul tău, dar eu am o regulă care zice că mai întâi tu trebuie să dai bani“. Pe unul din card-urile lui de donație, am scris propunerea mea:

Will,

*Dacă tu dai între unu și cinci dolari,
eu voi da dublu din ce dai tu.*

*Dacă tu dai între șase și zece dolari,
eu voi da triplu din ce dai tu.*

*Dacă tu dai între unsprezece și douăzeci de dolari,
eu voi da de patru ori din ce dai tu.*

Am semnat și i-am dat card-ul lui Will să-l citească. Când a terminat de citit, ochii lui erau mari cât cepele. Apoi, dintr-odată, a lăsat capul în jos și privea ținută în podea.

„Nu-ți place ideea mea?“ am întrebat.

„Ba da“, a spus, târșindu-și picioarele.

„Ei bine, ce ai de gând să faci?“

„Nimic“.

„Nimic?“

„Nu pot“, a spus. „Am dat deja tot ce am avut“.

Am simțit o durere adâncă în inimă. „Vrei să spui că ai pus toți banii tăi în fondul propriei tale afaceri?“ am întrebat.

A dat din cap afirmativ.

„Deci nu mai poți să cumperi gustări pentru restul conferinței?“

A dat din nou din cap.

În momentul acela, am știut ce trebuia să fac.

„De fapt, Will“, am început, „eu mai am o regulă care zice că dacă tu dai tot ce ai, și eu voi da tot ce am“.

Întâmplarea a făcut că tocmai trecusem pe la bancă și scosesem o sumă considerabilă de bani pentru călătoria mea. Mi-am scos servieta de sub masă, am luat plicul cu bancnote de la bancă și i l-am dat lui Will.

Nu știi care dintre noi era mai surprins – Will sau eu. Acum amândoi aveam ochii cât cepele, dar amândoi zâmbeam foarte fericiți.

Experiența mea cu Will a venit să ilustreze un adevăr pentru mine despre a da, care este atât de surprinzător încât pare imposibil: *Orice I-aș da lui Dumnezeu pe pământ, El îmi va da cu mult mai mult în schimb în cer.*

În acest capitol vom studia ceea ce Domnul Isus a spus despre cum putem face ca banii noștri și bunurile noastre să conteze în eternitate.

UN PLAN GENEROS DE ARMONIZARE

Ce ne-a învățat de fapt Domnul Isus despre bani și bunuri?

Petru poate că a auzit aceasta clar pentru prima dată când L-a auzit pe Domnul Isus spunându-i unui tânăr bogat de ce trebuie să-și lase bunurile și banii ca să-L urmeze pe El: „Vei avea o comoară în cer“ (Matei 19:21).

Când omul a refuzat oferta Domnului Isus și a plecat, Petru a pășit înainte și a pus întrebarea evidentă:

„Iată că noi am lăsat tot și Te-am urmat; ce răsplată vom avea?“

v. 27

Îmi place faptul că Domnul Isus nu l-a muștrat pe Petru pentru egoismul lui. Sau să zâmbească și să zică: „De fapt, n-am vorbit *serios* despre comoara din cer“. În loc de aceasta, El a dat cel mai revelator răspuns. Domnul Isus i-a spus lui Petru că el și ceilalți ucenici vor domni peste națiunea lui Israel când El Își va instaura Împărăția. Apoi El a spus că oricine va lăsa totul ca să-L urmeze pe El, va primi însutit (Matei 19:29).

Însutit este echivalentul unui câștig de 10000 la sută!

Acum poți să vezi că ce s-a întâmplat cu Will n-a fost decât o mică sugestie cu privire la planul uluitor al lui Dumnezeu de a răsplăti fiecărui credincios care sacrifică bogățiile de pe pământ pentru a-I sluji. Dintr-odată potrivirea mea „generoasă“ cu donația lui Will apare sărăcăcioasă pe lângă promisiunea extravagantă a lui Dumnezeu.

CE A SPUS DOMNUL ISUS CĂ TREBUIE SĂ FACI CU BOGĂȚIA

Probabil că cea mai familiară învățătură a Domnului Isus cu privire la bogăție o găsim în Predica de pe Munte:

*„Nu vă strângeți comori pe pământ,
unde le mănâncă moliile și rugina, și unde le sapă și le fură hoții;
ci strângeți-vă comori în cer“.*

Matei 6:19-20

Dacă ai crescut în biserică, cum am crescut eu, poți să consideri că aceste versete înseamnă că năzuințele spirituale sunt mai importante decât cele pământești. Dar Domnul Isus vorbea clar despre bogăția reală și cum poți s-o păstrezi. El a folosit același cuvânt ca să descrie bogăția reală de pe pământ și bogăția reală din cer (tradus cu *thesauros* în greacă). El nu ne-a descoperit cum va arăta comoara din cer sau cum va fi măsurată, dar *va fi* foarte valoroasă.

Să presupunem că contabilă ta îți spune: „Dacă investești averea ta în Banca A, o vei pierde. Dar dacă investești averea ta în Banca B, o vei salva“.

Nu vei admite niciodată că în timp ce contabilă ta se referea la banii tăi câștigați cu greu atunci când menționa Banca A, ea se gândea numai la bogățiile tale spirituale

atunci când îți recomanda Banca B! De ce, atunci, trebuie să credem că bogăția eternă nu este reală și foarte de dorit?

Aici, doar într-un singur verset (Matei 6:20), Domnul Isus spulberă trei concepții greșite foarte răspândite despre cum trebuie să privim bogăția:

1. *Ce trebuie să faci cu bogăția ta – „strângeți“*. Verbul grecesc, tradus prin „strângeți“, este la imperativ în acest verset – este porunca Domnului Isus. El dorește ca tu să știi că strângerea de comori este planul lui Dumnezeu pentru tine și este o directivă de care trebuie să ascuți.
2. *Pentru cine trebuie s-o strângi – „strângeți-vă“*. Fiecare din noi trebuie să strângă comori în mod individual. Domnul Isus îți descoperă că dacă tu nu strângi comori pentru tine însuși în cer, nimeni nu va putea face aceasta pentru tine. De aceea Domnul Isus l-a numit pe omul care niciodată nu a strâns comori pentru el însuși „nebun“ (Luca 12:13-21). Domnul Isus nu răsplătește niciodată egoismul, ci doar *altruismul*. După cum vei vedea, pentru a strânge comori pentru noi înșine în cer, trebuie mai întâi să le dăm altora pe pământ.
3. *Unde trebuie s-o strângi – „în cer“*. Locul contează. Dacă strângi comori pe pământ, după cum a arătat Domnul Isus, ele sunt vulnerabile la deteriorare sau pierdere. Adevărul este că cerul este singurul loc unde comoara ta va fi în siguranță.

Poate că deja te întrebi: „Dar de ce ar fi importantă comoara pentru mine în cer?“

Înțeleg întrebarea. Totuși trebuie să deducem din afirmațiile dramatice ale Domnului Isus de aici și din altă parte că această comoară a noastră va fi foarte importantă pentru noi în eternitate!

În împărăția lui Dumnezeu, când imboldul păcătos al lăcomiei, invidiei și manipulării va fi absent, *ne vom bucura* de comoara noastră și ea va sluji unui scop curat și plin de înțeles. După cum vom vedea, comoara noastră ne va permite să slujim, să dăm, să împlinim și să ne bucurăm mai mult pentru El.

Dar pentru aceasta trebuie să facem ceva foarte concret, a spus Domnul Isus, trebuie „să transferăm“ comoara noastră în cer.

S-O DUCEM DE AICI ACOLO

Mi-aduc aminte cu ani în urmă, când Darlene Marie și cu mine ne-am mutat de partea cealaltă a țării. Cum stăteam pe aleea noastră de acces și urmăream cum este parcat camionul, am realizat că, în afara lucrurilor strict necesare, camionul conținea cele mai importante bunuri și valori personale ale noastre. Cum planul nostru era ca noi să venim mai târziu cu mașina, nu am mai fi văzut bunurile noastre din nou decât după câteva săptămâni, când urma să sosim la noua noastră locuință.

Noi trimitem înainte comoara vieților noastre în cer într-un mod asemănător cu acesta. Noi rămânem la urmă cu lucrurile strict necesare. Dar adevăratele bunuri – dacă vrem să păstrăm valoarea lor pentru eternitate – trebuie să plece înainte.

Gândește-te la aceasta ca la planul de mutare al lui Dumnezeu: *Ca să-ți muți comoara în cer, trebuie s-o trimiți înainte.*

Cum facem aceasta? Într-o zi, Domnul Isus a explicat planul Său de mutare ucenicilor Săi:

„Vindeți ce aveți și dați milostenie. Faceți-vă rost de pungi care nu se învechesc, o comoară nesecată în ceruri, unde nu se apropie hoțul și unde nu roade molia“.

Luca 12:33

Acest verset arată clar legătura dintre o acțiune cu privire la comoara de pe pământ și rezultatul acelei acțiuni în cer. Dacă „dai milostenie“ acum, Domnul Isus a spus prietenilor Săi, vei „face rost pentru tine însuși“ de ceva valoros mai târziu – „o comoară nesecată în ceruri“.

Sper că-ți este evident că Domnul Isus nu le spunea ucenicilor Săi că această comoară nu contează, sau că El nu dorea ca ei să aibă una. Dimpotrivă! El dorea ca ei să aibă pentru ei, pentru că El știa că această comoară va conta în eternitate și El dorea ca ei să aibă foarte mult din ea acolo.

Pavel i-a spus lui Timotei să poruncească membrilor înstăriți ai bisericii sale „să fie bogați în fapte bune, să fie darnici, gata să simtă împreună cu alții, așa *ca să-și strângă pentru vremea viitoare drept comoară o bună temelie*“ (1 Timotei 6:18-19).

Să observăm modelul învățaturii: Urmașii Domnului Isus trebuie să strângă „pentru ei înșiși“, iar motivul stă în această legătură indestructibilă – acțiunea lor afectează „vremea viitoare“.

Vrei să strângi „o comoară nesecată în ceruri“? Atunci supune aceasta priorităților lui Dumnezeu de aici. Aceasta este singura cale.

TOT CE AI ESTE DE ÎMPRUMUT

Așa cum te așteptai, principiile administrării (responsabilitatea, credincioșia, creșterea și potențialul) se aplică la comoara noastră.

În una din învățăturile Sale cu privire la banii și bunurile din cer, Domnul Isus a spus:

„Cine este credincios în cele mai mici lucruri, este credincios și în cele mari ...

Deci, dacă n-ați fost credincioși în bogățiile nedrepte, cine vă va încredința adevăratele bogății? Și dacă n-ați fost credincioși în lucrul altuia, cine vă va da ce este al vostru?“

Luca 16:10-12

Aici, Domnul Isus arată cum poate un administrator să reușească cu banii altuia. Nu în mod surprinzător, El folosește cuvântul *credincios* de patru ori!

Ce este surprinzător este ceea ce Domnul Isus promite unui administrator credincios drept comoară. Nu este, așa cum te-ai fi așteptat, că vei administra o comoară mai mare în cer, ci că o vei avea. În loc să ai „bogățiile nedrepte“ ale pământului, vei avea „adevăratele bogății“ ale cerului; în loc să administrezi „lucrul altuia“, vei avea ce este al tău.

Cu alte cuvinte, dacă faci bine cu ceea ce *crezi* că este al tău acum, vei obține ceea ce este *cu adevărat* al tău, mai târziu.

SUMA OPORTUNITĂȚILOR TALE

Probabil că poți să privești în jurul tău la cercul tău de cunoștințe și să găsești exemplele tale favorite de oameni care au renunțat la comoara lor pământească. Iată câteva din ale mele:

Marcellus a dat toată garderoba lui unor oameni fără casă (și Marcellus este un om cu un gust excepțional la îmbrăcăminte).

Ira și Francis au folosit un fond de pensii astfel încât să se poată întreține pe timpul cât au lucrat ca voluntari la un program de tratament pentru drogați.

Șapte bărbați și-au ras tot părul pentru a-și arăta sprijinul față de un prieten pe moarte care își pierduse părul din cauza tratamentului contra cancerului.

Mariba a dat cea mai îndrăgită pictură a sa unei prietene descurajate.

Nathan și Anna au vândut casa lor mare și și-au cumpărat una mai mică, pentru a obține fonduri substanțiale pentru lucrarea lui Dumnezeu.

Indiferent cât este de mare sau de mic darul tău, îți pui viața în mișcare răspunzând la două întrebări simple:

1. „Ce comoară mi-a dat Dumnezeu mie?“ Același principiu al potențialului pe care l-am văzut în ultimul capitol se aplică și la comoara administrării. Dumnezeu evaluează credincioșia pe baza potențialului nostru – cât de mult dăm din ceea ce El ne-a încredințat. Domnul Isus a lăudat pe văduva care a dat bănuții ei, pentru că, ținând cont de proporții, ea a dat mult mai mult decât bogații (Luca 21:4).
2. „Ce-mi cere Dumnezeu să fac cu comoara mea?“ După ce ai dat pentru biserică, cere călăuzire de la Dumnezeu unde să mai dai. O investiție nu este la fel de bună ca alta. Întreabă-te ce-L interesează cel mai mult pe Dumnezeu. De exemplu, I-ar place lui Dumnezeu să-ți depui banii la un fond civic de profil mai mult decât la fondul pentru misiune al bisericii tale?

Oamenii pe care i-am întâlnit care sunt foarte credincioși cu banii lor, sunt de asemenea și foarte liberi de legăturile lor. Pe ei îi admir cel mai mult, pentru că ei înțeleg că, dacă nu-I slujești lui Dumnezeu cu banii tăi, vei sluji banilor tăi.

UN STĂPÂN RIVAL

Comoara cu care Dumnezeu îți cere să-I slujești este chiar acea forță din viața ta care amenință loialitatea ta față de Stăpânul tău. Domnul Isus a spus:

*„Nici o slugă nu poate sluji la doi stăpâni;
căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt,
sau va ține numai la unul și va nesocoti pe celălalt.
Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona“.*

Luca 16:13

Când Îi slujești lui Dumnezeu, folosești banii lui Dumnezeu pentru a împlini dorințele Sale. Dar când slujești banilor, folosești banii lui Dumnezeu pentru a împlini dorințele tale. Și când faci aceasta, vei da curs în mod inevitabil instinctelor umane de a-ți ține banii *aici*.

Dar Domnul Isus a spus: „Unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră“ (Matei 6:21).

Așa că lasă-mă să te întreb, unde este inima ta acum?

Dacă nu-ți investești comoara cu un scop precis și în mod generos în împărăția lui Dumnezeu, îți promit că aceasta se întâmplă pentru că inima ta nu este acolo.

Soluția este simplă, probabil dificilă, și în mod absolut schimbă viața. Nu aștepta ca inima ta să se mute de una singură, prietene, pentru că aceasta s-ar putea să nu se întâmple niciodată. Mai degrabă, aplică ce ai învățat din cuvintele Domnului Isus. Începe să-ți muți comoara astăzi spre ceea ce contează în cer ... și inima ta o va urma.

PRIMA CHEIE

„Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El“.

Domnul Isus, în Ioan 3:17

Rudy avea acea înfățișare. Soția lui tocmai mi-l prezentase în fața bisericii, apoi „pe neașteptate“ a plecat ca să se ocupe cu alte treburi. Rudy stătea acolo în picioare, stânjenit, cu mâinile în buzunare. Sunt sigur că ar fi dat jumătate din economiile lui de o viață ca să scape de prezența mea.

Am zâmbit și l-am întrebat cu ce pot să-l ajut.

„Soția mea vrea să devin religios“, a spus el, ștergând covorul cu vârful pantofului.

L-am întrebat de ce.

A făcut o grimasă. „Ca să nu merg în iad“.

„Ai de gând să mergi în iad curând?“ am întrebat.

S-a uitat la mine, apoi a izbucnit în râs. Părea ușurat să afle că un învățător al Bibliei poate avea simțul umorului.

„Deci“, am continuat, „când stai înaintea lui Dumnezeu, ce te-ar putea scăpa de iad?“

Tăcere mormântală, apoi Rudy a chicotit. „Cred că nu m-am gândit niciodată la asta chiar așa“. A continuat șovăind: „Știi, eu nu sunt un om rău. Nu-mi necăjesc soția ca unii din prietenii mei. Și încerc să mă port frumos mai tot timpul ...“

M-am hotărât să-l ajut.

„Deci Dumnezeu are probabil o scară mare, nu crezi? Pe o parte ar fi păcatele tale – tu păcătuiești, nu-i așa, Rudy?“

A dat afirmativ din cap.

Am continuat. „Și pe partea cealaltă ar fi toate acele lucruri bune pe care le faci pentru soția ta, pentru copiii tăi, pentru comunitatea ta și așa mai departe. Așa este?“

Rudy a încuviințat cu mai mult entuziasm.

„Și când Dumnezeu pune viața ta pe scara Lui mare, vei avea mai mult bine decât rău, și totul va fi în regulă, nu?“

Un zâmbet a trecut pe fața lui. Îi plăcea cum se contura răspunsul meu. I-am spus că totul era clar și pentru mine, dar aveam o întrebare. Mi-am scos pixul și am desenat o linie ca aceasta:

RĂU

BUN

CU DESĂVÂRȘIRE ————— CU DESĂVÂRȘIRE
(0 la sută bun) (100 la sută bun)

„E clar“, am spus, „că trebuie să vezi cam de cât bine ai avea nevoie, mai mult decât rău, pentru ca scara să încline în favoarea ta“. I-am dat lui Rudy pixul și l-am rugat să pună un x pe linie care să arate cât de aproape de „Bun cu desăvârșire“ ar trebui să ajungă pentru a fi destul de bun pentru cer.

Rudy a studiat desenul meu, apoi a început prin a pune un x cam pe la 60 la sută. Apoi s-a răzgândit și l-a mutat mai aproape de 75 la sută, apoi s-a oprit ca să se mai

gândească. În cele din urmă, a scuturat din cap și a desenat un x foarte slab cam pe la punctul de 70 la sută.

Mi-a dat înapoi pixul fără să-și ridice privirea.

Am arătat spre semnul lui. „Să zicem că ți-ai nimerit punctul la fix, Rudy, pentru că într-adevăr nu ești chiar așa de rău. Dar ce te faci dacă atunci când te vei întâlni cu Creatorul tău El îți va descoperi că, din nefericire, punctul x este mai la dreapta – să zicem la 71 la sută. Dacă ai fost 70 la sută „bun“, dar Dumnezeu a zis că minimum necesar este de 71 la sută, unde ar trebui să meargă un om ca tine?”

Și-a încrucișat brațele, continuând să nu se uite la mine. „În iad, presupun“.

„Atunci cea mai importantă problemă a vieții tale ar fi să afli unde este adevăratul x pe linia aceea, nu?” am întrebat.

Rudy a mormăit afirmativ.

„Da, nu știi prea bine unde ar trebui să fie“.

Mi-am închis carnețelul și am început să-mi strâng lucrurile, dar Rudy nu se mișca. „Pentru că trebuie neapărat să știu, ai putea să mai rămâi un minut și să-mi arăți?”

Speram să simtă aceasta. Am găsit un loc într-un colț liniștit și i-am arătat ce spune Biblia despre acel x. A înțeles, a răspuns ... și aceea a fost ziua când noul meu prieten a nimerit perfect semnul lui Dumnezeu.

NUMELE PROBLEMEI

Primele șase capitole ale cărții s-au ocupat de a doua cheie spre eternitatea ta – cum afectează lucrările tale răsplătirea ta în cer. Este timpul să vorbim despre prima cheie. După cum probabil îți mai amintești, prima cheie este *credința* – ce crezi determină unde îți vei petrece veșnicia.

Într-o carte în care s-a vorbit atât de mult despre ce trebuie să *faci* ca să obții cel mai mult de la viața ta, vei iubi ce vei învăța despre cheia credinței. Învățăturile Domnului Isus ne arată că credința noastră lucrează acolo unde lucrările noastre nu lucrează – și aceasta pentru un motiv foarte important.

Cineva a făcut deja lucrarea pentru tine!

Cineva sau ceva a pus aceasta în mintea lui Rudy că, dacă dorește să obțină intrarea în cer, atunci avea o problemă pe care numai lucrările bune o puteau rezolva. Milioane de gânditori din întreaga lume gândesc la fel. Dar, după Domnul Isus, Rudy și toate acele milioane de oameni încearcă să rezolve problema corectă cu cheia nepotrivită. Să-ți arăt ce vreau să spun.

Observă că niciodată Rudy nu s-a gândit că va fi în siguranță atunci când va sta în prezența lui Dumnezeu – pentru că știa că nu va fi. Avea o problemă, și tocmai acea problemă încerca să o rezolve cu lucrările lui bune. Numele acestei probleme este păcatul. Toți știu din experiență că au păcătuit în mod repetat.

Pavel a scris că Dumnezeu a sădit această conștiință în noi:

„Mânia lui Dumnezeu se descoperă din cer împotriva oricărei necinstiri a lui

Dumnezeu și împotriva oricărei nelegiuiri a oamenilor,

care înăbușă adevărul în nelegiuirea lor.

Fiindcă ce se poate cunoaște despre Dumnezeu le este descoperit în ei,

căci le-a fost arătat de Dumnezeu“.

Romani 1:18-19

Și pentru că Dumnezeu ne descoperă și existența Sa și attributele Sale, a spus Pavel, această conștiință a problemei păcatului nostru ne lasă fără nici o scuză:

„În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui, se văd lămurit, de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți; fiindcă, măcar că au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au proslăvit ca Dumnezeu“.

v. 20-21

Aceste versete rezumă problema reală a umanității, problemă pe care orice religie din lume încearcă să o rezolve: *Odată ce știm că merităm judecata lui Dumnezeu, ce putem face pentru a ne împăca cu El și pentru a scăpa de consecințele păcatului nostru?*

Unele religii caută să liniștească spiritul lumii prin activități cum ar fi jertfele de animale sau plata unor sume de bani la un doctor vrăjitor sau un shaman. Unele religii învață că oamenii pot să-și ispășească păcatul prin îndurarea suferinței acum – de exemplu, târându-se pe genunchi mile întregi, sau lovindu-se singuri – ca să nu sufere mai târziu. Alte religii învață că oamenii pot să-și acopere greșelile lor făcând mai mult bine. Aceasta era religia lui Rudy.

Dar nici una din aceste soluții religioase nu poate rezolva problema universală a păcatului. De ce? Pentru că ele se bazează pe lucrările noastre bune și, așa cum vom vedea imediat, consecințele păcatului nostru sunt atât de grave încât nici o mulțime de lucrări bune din partea noastră nu ne-ar putea salva.

Domnul Isus ne-a învățat că lucrările noastre pentru Dumnezeu pe pământ ne pot aduce un mare beneficiu în eternitate odată ce problema păcatului nostru a fost rezolvată și avem ca destinație cerul. Dar aceasta ridică o întrebare foarte serioasă: Ce valoare, dacă există vreuna, ar putea avea lucrările bune în eternitate dacă nu ți-ai rezolvat încă problema păcatului și destinația ta este iadul?

Domnul Isus a arătat că deși lucrările bune nu folosesc ca să ducă pe cineva în cer, totuși ele sunt importante.

IADUL GRADAT

Te-a necăjit vreodată gândul că vecinul tău foarte moral și cumsecade care nu crede în Domnul Isus va suferi la fel de mult ca Hitler în eternitate? Ceva adânc în duhul tău îți spune că aceasta n-ar fi corect.

Pentru că pur și simplu nu ar fi.

Dacă legătura indestructibilă – care zice că acțiunile de pe pământ au consecințe în eternitate – se aplică în aceeași măsură oricărei persoane, ar trebui să se aplice indiferent că destinația ta este cerul sau iadul.

De fapt, cum Domnul Isus ne-a descoperit că va fi o răsplătire gradată în cer, n-ar fi normal ca un Dumnezeu drept să-i judece pe cei necredincioși în același fel – cu o pedeapsă gradată?

Exact aceasta a spus Domnul Isus. Mai precis, El ne-a descoperit că suferința în iad poate să crească în funcție de felul cum și-a trăit viața persoana respectivă. Vedem pentru prima dată acest adevăr în condamnarea rostită de Domnul Isus:

„Și tu, Capernaume, ... vei fi coborât până la Locuința morților; căci dacă ar fi fost făcute în Sodoma minunile care au fost făcute în tine, ea ar fi rămas în picioare până în ziua de astăzi.

De aceea, vă spun, că în ziua judecării, va fi mai ușor pentru ținutul Sodomei decât pentru tine“.

Matei 11:23-24

Observă expresia *mai ușor*. Cuvântul *mai* din această expresie indică faptul că în iad există diferite grade de toleranță și judecată.

Cu altă ocazie, Domnul Isus le-a spus fariseilor că ei vor „lua o mai mare osândă“, pentru că s-au folosit de poziția lor ca să jefuiască pe văduve și pentru că făceau rugăciuni lungi de ochii lumii (Matei 23:14). Apostolul Pavel a scris că unii își adună „o comoară de mânie pentru ziua mâniei“ (Romani 2:5). Apostolul Ioan a spus că necredincioșii vor fi judecați „fiecare ... după faptele lui“ (Apocalipsa 20:13).

Dar să nu mă-nțelegi greșit: Lucrările tale bune nu vor putea niciodată să micșoreze chinul iadului, la fel cum o lucrare rea (un păcat) nu va putea micșora bucuria cerului. Iată un mijloc ajutător de a reține adevărul despre gradele de compensare:

*Cerul nu merge niciodată spre mai rău, numai spre mai bine;
iadul nu merge niciodată spre mai bine, numai spre mai rău.*

Nu este timpul ca tu să iei singura cheie care poate descuia cerul pentru tine?

Acum este timpul să-ți spun ce i-am spus lui Rudy.

DE CE LUCRĂRILE NU FOLOSESC

Rudy era gata să învețe unde trebuie să fie x-ul. Am arătat către semnul de „100 la sută bun“ și am spus: „Biblia spune că aici trebuie să fie x-ul“.

„Dar e imposibil!“ a replicat Rudy. „Atunci nimeni nu va merge în cer“.

„Deci ești de acord că nimeni nu poate fi 100 la sută bun și nimeni nu poate rezolva problema păcatului de unul singur?“

„Da, așa cred“.

„Și dacă ți-aș spune că pedeapsa pentru păcat – chiar pentru un singur păcat – este moartea?“

„Ei bine, asta n-ar fi corect deloc“, a spus el. „Nimeni nu-i perfect. Toată lumea păcătuiește – dar pedeapsa este totuși moartea?“

L-am asigurat pe Rudy că gândea logic. Apoi mi-am deschis Biblia și i-am arătat că din momentul în care Adam și Eva au păcătuit în grădină, moartea – atât fizică cât și spirituală – a fost consecința acestui fapt. În Geneza am citit: „căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit“ (Geneza 2:17). Și în Noul Testament, Rudy a văzut că problema a rămas cu noi: „Fiindcă plata păcatului este *moartea*“ (Romani 6:23).

„Gândește-te la aceasta așa“, am continuat. „Să zicem că am fost dus înaintea unui judecător și am fost condamnat la moarte. Dar eu îi spun judecătorului: «Te rog, domnule, lasă-mă să trăiesc, și îți promit că voi face o mulțime de servicii comunității». Crezi c-ar merge?“

„Bineînțeles că nu!“ a spus Rudy. După un minut a spus: „Deci nu există nici o soluție, nu-i așa? Nu este nici o speranță“.

„Exact“, am spus. „Nu este nici o speranță“ – m-am oprit o clipă înainte să continui – „decât dacă ai putea găsi un înlocuitor. Ce ar fi dacă cineva s-ar oferi voluntar să te înlocuiască – să stea în locul tău – când vine ceasul să fii judecat de Dumnezeu?“

„Ar fi minunat“, a spus el. „Dar ai spus că trebuie să fie 100 la sută bun, și nimeni nu este, nu-i așa?“

„Exact – nimeni în afară de Isus“. Am mers mai departe și i-am explicat lui Rudy că Biblia zice că Isus este Fiul lui Dumnezeu și că numai El a trăit pe acest pământ fără păcat. De fapt, Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său pe pământ pentru ca El să poată fi înlocuitorul lui Rudy, să moară în locul lui Rudy și să primească pedeapsa pentru păcatul lui – și păcatul întregii lumi – odată pentru totdeauna.

Apoi mi-am scos din nou carnetelul. Am arătat către x-ul pe care îl desenase Rudy. „Ai de făcut o alegere, Rudy“.

„E în regulă“, a spus el.

Am arătat către x-ul lui. „Poți să crezi în faptele tale bune – și să speri că x-ul tău e în regulă. Sau poți să crezi în Domnul Isus Hristos și în moartea Lui în locul tău“.

„Categoric, a doua alternativă“, a spus el. „E cât se poate de clar“.

Mi-am deschis Biblia și i-am citit lui Rudy cum a explicat Domnul Isus alegerea care era pusă înaintea lui.

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El“.

Ioan 3:16-17

Prietene, poate că aceasta este alegerea care stă și înaintea ta.

Dacă ai citit acest capitol și nu ești sigur că cerul este destinația ta, te îndemn să-ți pui încrederea în ce a spus Domnul Isus. Dacă vrei să-ți pui toată încrederea în El, atunci de ce nu te-ai ruga aceeași rugăciune cu care s-a rugat Rudy:

Doamne Dumnezeule, îmi pare rău pentru păcatele mele, și acum știu că nu pot face nimic ca să le ispășesc. Așa că accept moartea Fiului Tău ca plată deplină pentru păcatele mele și Îl primesc pe Domnul Isus Hristos ca Salvator al meu. Și, Doamne Isuse, vreau să încep să Te slujesc chiar acum! În Numele Tău, amin.

Aceasta este o rugăciune la care Dumnezeu răspunde întotdeauna și pe care Îi place să o audă.

DESTINAȚIA CER

Dacă pur și simplu îți pui toată încrederea în Domnul Isus pentru mântuirea ta, destinația ta eternă deja s-a schimbat definitiv – de la iad la cer!

Acum ești o creație nouă în Domnul Isus (2 Corinteni 5:17). Acum ai viața eternă (Ioan 3:16-17). Acum ești un copil al lui Dumnezeu și un moștenitor al mântuirii (Galateni 4:7).

Și din acest moment, nu mai trebuie să speri că faptele tale bune se vor aduna pentru mântuirea ta, pentru că acum, ca orice adevărat urmaș al Domnului Isus, înțelegi sensul acestor versete bine-cunoscute:

„Prin har ați fost mântuiți, prin credință.

Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu.

Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni“.

Efesenii 2:8-9

Datorită acestui har, nu vei experimenta niciodată în eternitate consecințele negative ale păcatelor tale – pentru că Domnul Isus a luat acestea asupra Sa.

În schimb, poți să începi să răspunzi din toată inima cu dragoste pentru Dumnezeu și cu slujire pentru El, știind că El va dori să te răsplătească pentru tot ce vei face pentru El. Privește la versetul următor:

„Căci noi suntem lucrarea Lui, și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele“.

v. 10

Tu, prietene, ai fost creat și mântuit ca să faci lucrări bune!

Și dacă pur și simplu îți plasezi încrederea în Domnul Isus Hristos, atunci pentru prima dată în viața ta ești cu adevărat gata să trăiești o viață pe care Dumnezeu o răsplătește.

STRĂBĂTÂND CU PRIVIREA SPRE VEȘNICIE

*„Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine,
ca să dau fiecăruia după fapta lui“.*
Domnul Isus, în Apocalipsa 22:12

Când ceasul tău deșteptător va începe să sune mâine dimineață, eternitatea nu va mai fi la orizont.

Îți vei pune ochelarii, aranjându-ți neîndemânatic gulerul, îți vei saluta familia, vei bea în fugă o cafea sau un ceai tare, vei ieși în ziua ta ... și vei face prima alegere din noua ta viață.

Voi trăi pentru ceea ce văd, știind că în curând aceasta va dispărea? Sau voi trăi pentru eternitate?

Această carte a încercat fără îndoială să-ți arate ceea ce Domnul Isus a dorit să știi pentru ca să poți face alegerea cea bună.

Totuși, oricât de mult te-ai uita, nu vei găsi o probă vizibilă a viitorului tău în cer. De ce? „Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd“, scria Pavel, „ci la cele care nu se văd; căci lucrurile care se văd sunt trecătoare“ (2 Corinteni 4:18).

Pământul poate fi temporar, dar cu siguranță e convingător, nu-i așa? Fără credință, nu vom putea niciodată să vedem sau măcar să ne imaginăm adevărata noastră destinație.

Nu voi uita niciodată povestirea pe care am auzit-o în școală despre un cuplu de misionari din Marea Britanie care își petrecuseră toată viața slujindu-I lui Dumnezeu într-un colț îndepărtat al pământului. După patruzeci de ani, ei au scris suporterilor lor că se întorc acasă și că navigau spre Anglia.

Când ochii lor au zărit coasta țării lor pentru prima dată după decenii, soțul a spus soției: „Mă întreb dacă va fi cineva acolo să ne ureze bun venit acasă“.

Pe măsură ce vaporul naviga în portul Plymouth, cuplul în vârstă stătea pe coverta transatlanticului, ținându-se de mână. Atunci, spre surpriza și plăcerea lor, au văzut cum mulțimi de oameni se îngrămădeau pe doc, arătând în direcția lor și bucurându-se. O orchestră cânta. Oamenii au ridicat un panou pe care scria: „Bine ai venit acasă! Suntem mândri de tine!“

Soțul era profund mișcat. „Nu-i așa că e minunat!“ Soția lui râdea fericită, și au hotărât că era timpul să coboare pentru a-și lua bagajele.

Dar pe când se grăbeau spre estacadă, cu inimile bătând în așteptare, au rămas surprinși. Mulțimea începuse deja să se împrăștie. Curând, au înțeles ce se întâmplase. Uriașul bun venit nu era pentru ei, ci pentru un politician care obținuse un succes în străinătate. De fapt, nu era nimeni acolo care să-i salute.

Soțul nu-și putea ascunde dezamăgirea. „După o viață de slujire, un bun venit atât de sărac“.

Soția lui l-a luat de braț. „Vino, dragul meu“, a spus ea încet. „Asta nu e decât Anglia. N-am ajuns încă acasă“.

Nu te-ai gândit niciodată că principalul motiv pentru care mulți urmași ai Domnului Isus nu-I slujesc lui Dumnezeu cu toată inima este că ei așteaptă o probă vizibilă a răsplătirii lor? Poate că deseori nu vrem să admitem, dar așteptăm o consecință imediată la alegerile noastre bune; apoi, dacă nu vedem nici una, *concludem că nu va fi nici o consecință eternă.*

Mi-amintesc de câteva sute de lucrători creștini într-un loc de refacere din Midwest care fuseseră temporar orbiți de acest imediat. După a doua zi petrecută împreună, profunzimea descurajării lor devenise evidentă. Am întrebat: „Câți dintre voi ar vrea să spună că, deși Îl iubesc pe Dumnezeu, acum simt că sunt gata să renunț? Pentru că tot ce ați pus în misiunea voastră, pur și simplu nu s-a meritat?”

Mai mult de jumătate au ridicat mâna.

Am deschis împreună Bibliile la ultima pagină a Vechiului Testament. Acolo am întâlnit un alt grup de slujitori ai lui Dumnezeu care doreau să trăiască pentru Dumnezeu, dar nu vedeau nici un câștig din aceasta. De fapt, ei concluzionaseră, bazați pe ceea ce puteau vedea, că cei care n-au cugetat prea mult la voia lui Dumnezeu, păreau să fie mai binecuvântați decât ei (Maleahi 3:15). Iată ce spuneau ei:

„Degeaba slujim lui Dumnezeu; și ce am câștigat dacă am păzit poruncile Lui?”

v. 14

Te întrebi cum ar răspunde Dumnezeu la o astfel de plângere cinstită și dureroasă? Ceea ce urmează este unul din cele mai delicate momente ale Bibliei. Dumnezeu ascultă. El înțelege că ei sunt bărbați și femei prinși în timp, care-și pierd ușor perspectiva, care-și pierd speranța că Dumnezeu cel puțin observă. Biblia consemnează:

*„Domnul a luat aminte la lucrul acesta și a ascultat;
și o carte de aducere aminte a fost scrisă înaintea Lui,
pentru cei ce se tem de Domnul și cinstesc Numele Lui“.*

v. 16

De ce scrie Dumnezeu o carte de aducere aminte? Pentru a asigura pe poporul Său că El veghează în adevăr și Îi pasă. Și odată în viitor, El va dezvălui conținutul ei. Citiți:

*„Ei vor fi ai Mei, zice Domnul oștirilor, Îmi vor fi o comoară deosebită,
în ziua pe care o pregătesc Eu.*

*Și veți vedea din nou atunci deosebirea ...
dintre cel ce slujește lui Dumnezeu și cel ce nu-I slujește“.*

v. 17-18

Ce imagine a dragostei și dreptății lui Dumnezeu! Oricare ar fi lucrurile care par drepte acum, într-o zi în viitor, El va deschide cartea Sa de aducere aminte, și adevărul despre generozitatea, credincioșia și dreptatea Lui va fi arătat tuturor. Nici un act de slujire în Numele Său nu va rămâne neobservat sau nerăsplătit.

Când camera aceea plină de credincioși a văzut adevărul, descurajarea lor a dispărut. Unii au vărsat lacrimi când au realizat cât de mult și-au subestimat Împăratul. Mulți s-au reangajat bucuroși în slujba Sa. Cum puteau să n-o facă, ziceau ei, când El le-a promis că într-o zi va pune toate lucrurile la punct într-un mod minunat?

Înainte de închiderea acelei sesiuni, le-am arătat altceva uluitor din Biblie despre Ziua aceea. Acum doresc să-ți arăt ție.

DOMNUL ISUS DE PE ULTIMA PAGINĂ

Dacă ești părinte, probabil cunoști acel sentiment pe care îl ai când te uiți la fața ridicată spre tine a copilului tău și-ți dai seama că stă în puterea ta să-i împlinești cea mai mare dorință!

Așa simte Domnul Isus acum cu privire la tine.

Vezi tu, mesajul de la sfârșitul Vechiului Testament se repetă la sfârșitul Noului Testament. Dacă dai la ultima pagină a Apocalipsei, poți să-l citești. Îl vei găsi în promisiunea finală a Domnului Isus:

*„Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine,
ca să dau fiecăruia după fapta lui“.*

Apocalipsa 22:12

Sunt uimit de faptul că Domnul Isus nu spune: „Eu vin curând ca să instalez împărăția Mea“. Vezi tu, Lui Îi pasă cel mai mult de *oamenii* din împărăția Sa – oameni care și-au închinat toată viața Lui pentru că au crezut ce a spus El și au dorit să-I fie plăcuți și au ales să fie credincioși.

Nu-i așa că-L vezi pe Dumnezeuul tău într-o nouă lumină? El este un Dumnezeu care observă și Îi pasă de fiecare încercare a ta, oricât de mică, de a-I sluji. El vede fața ta care privește în sus la El, îți cunoaște inima și Îl interesează credința ta.

El promite să te răsplătească ... și abia așteaptă să facă asta!

TRĂIND SPRE „BINE!“-LE TĂU

Mi-amintesc când Darlene Marie și eu am ales pentru prima dată să credem în răsplătirea eternă a lui Dumnezeu și să trăim pentru Ziua aceea. Aceasta a schimbat în mod dramatic acțiunile și prioritățile noastre. A rânduit modul în care familia noastră urma să-și folosească banii, timpul și abilitățile. A adăugat ceva nou, ca o nevoie urgentă evidentă, felul în care vom conduce de acum afacerile noastre neterminate. Am devenit mai recunoscători, mai copleșiți de bunătatea lui Dumnezeu.

Și am început să trăim fiecare zi pentru acel „Bine!“ al Celui care răsplătește.

De atunci, am întâlnit sute de alți bărbați și femei care, la invitația Domnului Isus, au privit în eternitate și sunt acum într-o misiune pasionantă – să trăiască pentru plăcerea lui Dumnezeu.

Sunt oameni de afaceri bogați care ne-au spus că ei nu „posedă“ nimic, nici chiar pantofii lor. Sunt studenți care văd o aventură pentru Dumnezeu în fiecare față nouă, în fiecare lecție dificilă sau slujbă umiltoare. Sunt mame tinere care slujesc cu entuziasm un mare Împărat, realizând că cea mai importantă muncă a lor pentru toată eternitatea ar fi: cei mici dormind în camera copiilor sau mergând șovăind pe hol.

Acești pelerini exuberanți seamănă foarte mult cu ceilalți oameni de pe pământ, dar ei înțeleg posibilitățile unei zile dintr-un punct de vedere total diferit. Fiecare zi este o nouă oportunitate de a descoperi ce lucrare eternă s-ar putea ascunde în lucrarea obișnuită de a fi om.

Desigur, ei trăiesc *în* punct, dar ei trăiesc *pentru* linie. Ei sunt deosebiți pentru Dumnezeu pe străzile din New Delhi și Manchester și Lagos și Biloxi ...

Dar ei sunt deja cetățeni ai cerului.

SCHIMBARE DE ADRESĂ

Prietene, eu cred că Dumnezeu îți cere să iei o decizie de schimbare a vieții înainte să lași această carte. Trebuie să-ți schimbi cetățenia de la pământ la cer.

Când Domnul Isus Se pregătea să-i lase pe ucenicii Săi, El a vorbit despre locul acela. Ascultați cuvintele Sale:

„În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi“.

Ioan 14:2-3

Gândește-te la toate modurile în care Domnul Isus ar fi putut descrie cerul. Ar fi putut vorbi despre străzile de aur, despre legiunile de îngeri, despre tronurile pe care vor șede apostolii.

Dar Domnul Isus a dorit ca urmașii Săi să știe că cerul era în primul și-n primul rând ... *acasă*.

Apostolul Pavel, deși era mândru că este și iudeu și cetățean roman, a ales în mod intenționat să se considere cetățean al cerului, nu al pământului (Filipeni 3:20). Era un dor profund în el să fie în cer cu Domnul lui care ocupa gândurile lui, care modela valorile lui și rânduia folosirea timpului lui. Consecința alegerii lui Pavel a continuat să aibă impact asupra lumii pentru Dumnezeu și astăzi.

Dacă ai auzit și ai înțeles ce a dezvăluit Domnul Isus despre viața pe care Dumnezeu o răsplătește, și dacă ești gata să faci ca ziua de azi să conteze pentru eternitate, te încurajez să mi te alături în declararea noii tale cetățenii:

Doamne Isuse, am ascultat atent ceea ce ai spus despre casa mea. Te cred și abia aștept să fiu acolo cu Tine. Renunț la devotamentul meu față de această lume vizibilă și trecătoare și promit devotamentul meu față de Tine, Împărate al cerului. Începând de astăzi, voi trăi ca un cetățean al cerului, adevărata mea casă. Ca administrator al Tău credincios, voi primi orice dar, oportunitate și resursă pe care Tu mi le pui în mâini și le voi înmulți foarte mult pentru Tine. Și privesc cu nerăbdare înainte la acea zi din eternitate când voi sta în prezența Ta și voi primi răsplata Ta și mă voi închina înaintea Ta pentru totdeauna.

SOSIND ACASĂ

Imaginează-ți sosirea ta acasă, momentul când toată eternitatea și toți îngerii și sfinții se vor opri pentru tine. Cerul va tăcea când tu vei sta înaintea Salvatorului tău ca să-L auzi spunând: „Bine, rob bun și credincios!“ Și apoi cerul va izbucni cu bun venit și sărbătoare când tu vei primi cununa nepieritoare pe care Domnul Isus a rezervat-o pentru tine.

Va fi momentul tău unic să binecuvântezi inima lui Dumnezeu. În ziua aceea, vei confirma că ai prețuit moartea Domnului Isus pentru tine și I-ai dat în schimb inima ta și viața ta.

Dumnezeu dorește ca acea zi, în care lucrurile nevăzute și eterne vor deveni vizibile, să fie cea mai minunată zi din viața ta.

Această carte este un dar pentru tine pentru ziua aceea, cu mare anticipație.